

Het mooiste van
50 nummers dwars

Studenten vertegenwoordigd

De grote broodjestest

Onderwijs

Yes We Can?	4	De studentenvertegenwoordigers spreken
Met een pil in de maag studeert iederéén graag	14	Stimulerende middelen op de UA
Kort. Over onderwijs	15	Uit de pers geplukt
Liever bedrijfswagen dan 2 maanden vakantie	22	Waarom de student geen leraar meer wil zijn
Begin maar al te bloeden	34	Donoren gezocht, ook op de Stadscampus
Curriculum Interruptum	35	Kan je kinderen combineren met een studie aan de UA?

Antwerpen

De grote pretentieuze broodjestest	8	Een smos kaas en hesp met cocktailsaus a.u.b.
50	18	Een overzicht van vijftig nummers <i>dwars</i>

Wilde wereld

Mensenrechten bijna pensioengerechtigd	10	60 jaar Universele Verklaring van de Rechten van de Mens
Een handelaar in liefdevolle onrust	25	Student en dichter Maarten Inghels debuteert met 'Tumult'
Iedereen journalist?	29	Hoe ook jij het nieuws kan halen

dwars 50

Altijd

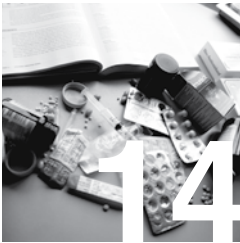
Editoriaal	3	Doe uw zegje!
Colofon	3	
<i>dwars</i> luistert naar...	12	De soundtrack van deze editie
Cultuuragenda	13	Waarheen in december?
Cultuurstrook	16	
Cultuurstrook	18	
Meeloper	26	Een dag op de Hogere Zeevaartschool
Eigen gelijk eerst	28	Beoordeel je prof
Wetenschapper van de maand	32	Vindt de dt-fout!
Spielerei	38	Welke film wordt hier uitgebeeld?
POST	35	Stellenbosch
Zot van A	36	Bartilia

Hét adres voor al uw drukwerk

Tijdschriften • Brochures
Folders • Affiches
Flyers • Boeken
Handelsdrukwerk
in kleine en grote oplages
Snelle leveringstermijnen

Drukkerij Wilda nv

Bisschoppenhoflaan 216 • 2100 Deurne
Tel.: 03 324 12 07 • Fax: 03 324 07 37
E-mail: wilda@skynet.be
www.wilda.be

Geen kwaal, wel een pil

Pilletjes tegen de hoofdpijn of pilletjes voor het libido, allemaal goed en wel. Maar met weer een ongemeen harde blokperiode in aantocht, kan u misschien wel iets gebruiken om goed te studeren, kwestie van de universiteit toch niet zonder diploma te moeten verlaten. *dwars* slikte de huisapotheek door.

Broodjestest

Op gezette tijden hebben de machines rond onze geesten een beetje brandstof nodig. Hoewel daar ongetwijfeld ook pilletjes voor bestaan, prefereren de meeste mensen nog steeds een lekkere hap, en bij voorkeur niet te duur. *dwars* stuurde zijn dochters uit langs broodjeszaken aan de campussen. Op pagina 8 brengen ze, buiken over broeksbanden puilend, verslag uit.

60 jaar mensenrechten

"Een ieder heeft aanspraak op alle rechten en vrijheden, in deze Verklaring opgesomd, zonder enig onderscheid van welke aard ook, zoals ras, kleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuiging, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status." En dat al zestig jaar lang. Voor moesten sommigen onder u het vergeten zijn.

Wat ons verenigt

Iedereen maakt dt-fouten, zelfs onze verantwoordelijke eindredactie (*héél af en toe, nvdr.*). Dit is geen vrijgeleide om u hier niets meer van aan te trekken, maar u slaat echt wel een mal figuur als u deze fouten strenger beoordeelt dan andere taalfouten. Op zoek naar de oorzaken achter de menselijke feilbaarheid vond *dwars* antwoorden bij professor Dominiek Sandra.

KIRSTEN CORNELISSEN & MAXIE ECKERT, HOOFDREDACTIE

Doe uw zegje!

editoriaal

***dwars* is 50. Vijftig nummers en een veelvoud daarvan aan onderwerpen die we sinds 2001 in de kijker hebben gezet: de eenmaking van de UA, prostitutie onder studenten, BV's en BP's (Bekende Proffen), studenten zonder papieren, de Oosterweelverbinding... Soms luchtig, maar vaak ook kritisch, en steeds met de bedoeling om studenten op de hoogte te brengen van het reilen en zeilen buiten hun kot. Want wij geloven niet dat studenten deftige burgermannetjes en -vrouwtjes zijn die enkel hun diploma willen halen.**

“WAAR IN '68 DE STUDENTEN OP DE BARRICADEN STONDEN VOOR DE PIL OF TEGEN HET PRIESTERLIJKE VINGERTJE IN HET ONDERWIJS, GEBEURT HET NU WAT MINDER RUIG, IN VERGADERZALEN MET EEN THEETJE.”

Kijk bijvoorbeeld naar uw vertegenwoordiger in de faculteitsraad en de Studentenraad. Hier onderhandelen studenten met proffen over het examenreglement of het aantal studiepunten voor keuzevakken. Akkoord, waar in '68 de studenten op de barricaden stonden voor de pil of tegen het priesterlijke vingertje in het onderwijs, gebeurt het nu wat minder ruig, in vergaderzalen met een theetje. Maar we zijn er nog niet helemaal. Denk maar aan de bama-hervorming, het vak Levensbeschouwing of het

nieuwe deliberatiesysteem, waar we ons zegje over kunnen en moeten doen.

Toegegeven, die dossiers zijn zodanig complex dat de 'gewone' student ze liever aan zich laat passeren. Maar net omdat niet iedereen zich geroepen voelt om zich vast te bijten in moeilijke dossiers, moeten zij die dat wel doen er regelmatig en duidelijk over communiceren. De Vlaamse Vereniging van Studenten overkoepelt in december zeventig jaar de studentenraden en vertegenwoordigt alle studenten bij de minister. Wist

u dat? Dan zult u waarschijnlijk één van de weinigen zijn. Veel studenten kennen hun vertegenwoordigers niet en weten niet waarvoor gestreden wordt. Laat staan dat zij de uiteindelijke beslissingen vernemen. Er is duidelijk nog werk aan de winkel wat betreft de communicatie naar de studenten toe. Wij beloven alvast dat wij de komende vijftig edities ons best zullen blijven doen om complexe onderwerpen verteerbaar te belichten. En lukt dat niet, dan heeft u tenminste één ding om over te protesteren.

Erratum:

bij het interview met Craig Unger in het vorige nummer is jammer genoeg onze dankbetuiging aan Het Andere Boek weggelaten. Bij deze willen wij Het Andere Boek alsnog bedanken

Colofon

dwars is het studentenblad van de Universiteit Antwerpen, gemaakt voor en door haar studenten. *dwars* verschijnt maandelijks tijdens het academiejaar en wordt gratis verdeeld op de UA-campussen Drie Eiken, Groenenborger, Middeheim en Stad. Oplage 3.500 exemplaren V.U.: Kirsten Cornelissen, Paardenmarkt 91, bus 1, B-2000 Antwerpen

Hoofdredacteur: Kirsten Cornelissen **Redactiesecretaris:** Maxie Eckert

Eindredactie: Folker Debusscher (verantwoordelijke), Sarah Schrauwen, Sarah Van Hoof

Redactie: Stijn Cools, Amber Daniëls, Charis De Craene, Yannick Dekeukelaere, Kris Dekker, Floris Geerts, Lieselotte Joppen, Sabeth Snijders, Ariadne Van Den Broeck, Dennis van den Buijs, Lies Van Grieken, Tom Vingerhoets

Fotografie: Rudina Coraj, Maxie Eckert (verantwoordelijke), Laura Meyvis, Jorick Michiels **Illustratie:** Sebastien

Grefte **Vormgeving:** Sarah Schrauwen (verantwoordelijke), Tom Vingerhoets **ICT:** Tom Vingerhoets **Drukkerij:** Wilda nv, Deurne **Werkte mee aan dit nummer:** Stefaan Bardyn

E-mail: dwars@ua.ac.be • Website: www.dwars.ua.ac.be

Redactielokaal en correspondentieadres: *dwars* - studentenblad UA, Paardenmarkt 91, kot 1, B-2000 Antwerpen

Vragen, opmerkingen en suggesties zijn van harte welkom, alsook lezersbrieven. Anonieme brieven komen echter niet in aanmerking. De redactie behoudt het recht om ingezonden stukken in te korten of niet te plaatsen.

Yes WE CAN?

TEKST: FOLKER DEBUSSCHER

FOTO'S: MAXIE ECKERT (P.5) & JORICK MICHIELS

OP EEN UNIVERSITEIT ZIJN ER ALTIJD VERSCHILLENDE KRACHTEN AAN HET WERK: BEDRIJVEN DIE INTELLECTUEEL KAPITAAL WILLEN, ONDERZOEK DAT SUBSIDIES WIL, STUDENTEN DIE GEWOON OP ZOEK ZIJN NAAR EEN DEGELIJKE OPLEIDING. IK ZAL NIET EXPLICIET STELLEN DAT DIE LAATSTE GROEP DE BELANGRIJKSTE IS, WANT U KENT UW EIGEN WAARDE HET BESTE. MAAR WIJ STUDENTEN VERDIENEN ALLESZINS EEN HELDERE STEM BIJ HET MAKEN VAN HET UNIVERSITAIRE BELEID. EN KIJK, ZONDER LOON EN MET MAAR WEINIG HULDE STAAN ER MANNEN EN VROUWEN, NET GEEN JONGENS EN MEISJES MEER, KLAAR OM VOOR UW RECHTEN TE VERGADEREN!

■ Carmen Anthonissen & Peter Hellinckx

Op zoek naar informatie klopte *dwars* aan bij Joachim Ganseman, doctorandus in de Informatica, de afgelopen drie jaar secretaris van de Studentenraad en *ancien* van de studentenvertegenwoordiging.

LEVENSBESCHOUWING DOOR DE STROT GERAMD

Om te beginnen: wat doet die zogenaamde Studentenraad eigenlijk?

JOACHIM GANSEMAN De Studentenraad is een adviesorgaan dat een hele rits dossiers behandelt. Zo was er bijvoorbeeld het vak Levensbeschouwing. Dat was een persoonlijk project van onze vorige rector waarvan je gerust mag zeggen dat het door onze strot is geramd. Dat is uiteraard op geen enkele faculteit in dank afgenomen. De Studentenraad heeft, achteraf, het standpunt ingenomen dat er een keuzevak van gemaakt moet worden. Ondertussen hebben we ook een student mogen afvaardigen naar de Raad van Bestuur van het Centrum Pieter Gillis, dat het vak organiseert.

Zal er iets veranderen met een nieuwe rector en een nieuwe Studentenraad?

GANSEMAN De rector wil meer informele contacten met de studenten, maar we zullen zien of die er werkelijk komen en of we meer inspraak krijgen. De Studen-

tenraad is ook uitgebreid met een vaste vertegenwoordiger vanuit de Sociale Raad en zeven vertegenwoordigers uit de Onderwijsraad. Tussen de Studentenraad en de Onderwijsraad was er zeer weinig communicatie. En net omdat de Studentenraad vaak zaken bespreekt die ook met onderwijs te maken hebben, gebeurde het dat beide raden naast elkaar hetzelfde werk deden.

Tom Tytgat is voor het derde jaar op rij voorzitter.

GANSEMAN Hij doet dat goed, dus hij mag dat blijven doen. (*lacht*) Pieter Boyden neemt mijn plaats als secretaris in, en Orry Van de Wauwer is verkozen tot ondervoorzitter. Beiden hadden een zeer overtuigend beleidsprogramma voorbereid en schenen erg geëngageerd.

POLITIEK IN DE POSITIEVE ZIN

Is dat engagement dan niet te verwachten van een studentenvertegenwoordiger?

GANSEMAN In de vorige jaren hadden ondervoorzitters weinig om handen. Dat waren wel goeie mensen, maar de voorzitter trok steeds de kar. Ik heb de indruk dat er dit jaar veel mensen zitten die echt iets willen doen met hun mandaat. We hebben de vorige jaren wel mensen gehad die op de vergaderingen aankwamen zonder de te behandelen documenten te

hebben gelezen. Als iedereen ter plaatse nog moet uitvissen waar het over gaat, kom je moeilijk vooruit. Maar dit jaar ziet het er echt veelbelovend uit.

De student is dus warm te maken voor studentenvertegenwoordiging?

GANSEMAN Niet echt. Er zijn nog veel plaatsen vrij, net als altijd. De UA is de universiteit in Vlaanderen die de meeste mogelijkheden biedt voor studentenver-

mij eens komen uitleggen. Want studentenvertegenwoordiging is een vorm van politiek, in de positieve zin van het woord: een studentvriendelijk beleid moet ook gemaakt worden. En het is geen eenmalig toeval, want ook bij de afgelopen rectorverkiezingen had PSW acht plaatsen voor studenten, maar er zijn er maar zes ingevuld geraakt. Het zou de profen in kwestie niet misstaan als ze hun 'politieke verantwoordelijkheid' nemen,

“DAT EEN FACULTEIT WAAR MEN POLITICOLOGIE DOCEERT HAAR STUDENTEN NIET WARM KAN MAKEN VOOR POLITIEK MAG JE MIJ EENS KOMEN UITLEGGEN.”

tegenwoordiging, maar jammer genoeg is het ook de universiteit met de minste invulling van al die mogelijkheden. Dat is een heel vreemde zaak.

Ik kan me moeilijk voorstellen dat dit gebrek aan engagement voor alle campussen en richtingen geldt.

GANSEMAN Een van de weinige faculteiten waar de studentenvertegenwoordiging echt goed werkt is de faculteit Geneeskunde. In PSW daarentegen is de situatie rampzalig. Dat een faculteit waar men politicologie doceert haar studenten niet warm kan maken voor politiek mag men

wegens het niet waarmaken van de doelstellingen van de opleiding. Dat klinkt misschien hard, maar een visitatiecommissie zou echt niet milder zijn.

Ligt de schuld ook niet bij de verkiezingen van de studentenvertegenwoordigers? Die zijn niet zo vlot verlopen...

GANSEMAN Er waren wel wat struikelblokken, onder andere het kiesreglement. Dat dateert nog uit de tijd van kandidaturen en licenties. Het toenemende aantal geïndividualiseerde trajecten maakte de problemen dit jaar pijnlijk duidelijk. Wat met studenten die zowel in de ba-

chelor als in de master zitten? Dubbel stemrecht geven gaat niet, twee keer zoveel kans om ergens verkozen te worden evenmin.

Welke oplossing viel er dan uit de bus?

GANSEMAN Omdat de tijd drong – VUAS was vrij laat begonnen en had de complexiteit misschien wat onderschat – zijn ze voor de pragmatische aanpak gegaan. Zo is er per raad of commissie één lijst gemaakt met alle kandidaten en kreeg elke student één stem per lijst. Eens ze de resultaten hadden, zouden ze wel kijken hoe een eventuele verdere verdeling precies zou lopen. Maar de gemaakte keuzes waren steeds weloverwogen en er werd te allen tijde over gewaakt dat het kiessysteem intern consistent bleef.

Misschien had het departement Studentgerichtte Diensten het proces wat in het oog moeten houden, zonder zich daarom te mengen. Ik denk dat de problemen zo vroeger opgespoord en opgelost zouden kunnen worden.

Er is ook een studentenraad binnen de Associatie Antwerpen, die door Tom Tytgat vorig jaar nog een 'lege doos' genoemd werd.

GANSEMAN Ja, daarin zitten drie vertegenwoordigers van de UA-Studentenraad en drie uit VUAS. Inderdaad, in die vergaderingen gebeurt er niet veel. Dat heeft veel

te maken met het feit dat de Associatie een nogal abstract gegeven is waar je als student maar zelden mee te maken krijgt. Tot op heden is de Associatie vooral een samenwerkingsplatform tussen de UA en de Antwerpse hogescholen. Ze proberen de zaken daar wel een beetje op elkaar af te stemmen, maar van echte integratie is er zelden sprake. In de komende jaren, ►

als de Associatie wat verder wordt uitgebouwd en de academisering zich verder doorzet, zal dat wel op gang komen.

VERENIGD IN EEN BLOK

Carmen Anthonissen zit in de master TEW, is de vicevoorzitter van Unifac en de woordvoerder van VUAS. Peter Hellinckx doctoreert in de Informatica

en volgt een manama in de Maritieme Wetenschappen, is de praeses van ASK-Stuwer en de vicewoordvoerder van VUAS. Bijgevolg was het niet *dwars* die het woord voerde.

Hoe verhouden Unifac, ASK-Stuwer en VUAS zich tegenover elkaar?

CARMEN ANTHONISSEN Bekijk het als een soort piramide: de basis wordt gevormd door de studentenclubs. ASK-Stuwer en Unifac overkoepelen hen en verzorgen ook de communicatie tussen de clubs. Daarboven staat dan VUAS, dat Unifac en ASK-Stuwer verbindt, omdat die twee clubs alleen al geografisch uit elkaar liggen. Zo kunnen we naar buiten toe toch een blok vormen.

PETER HELLINCKX We zijn uiteraard ook begonnen met drie apart universiteiten. Je had Unifac, ASK en Stuwer. De twee clubs van de buitencampussen zijn logischerwijs samengesmolten en uiteindelijk, met de eenmaking van de UA, was er nood aan een geheel dat Unifac en ASK-Stuwer verenigde. Dat is dan VUAS geworden. Daar één grote club of koepel van maken was en is niet te doen: je kan niet buiten dat geografisch verschil, en daarom is er bewust voor gekozen om de aparte entiteiten te behouden en van daaruit enkele mensen af te vaardigen naar VUAS, om vervolgens de centrale

problemen te kunnen oplossen en overkoepelende bezigheden te organiseren.

Er is de laatste jaren wel wat wrijving geweest tussen Unifac en ASK-Stuwer. Dit had ongetwijfeld een impact op VUAS.

HELLINCKX VUAS is ondertussen een eenheid geworden. We zijn vertrokken van drie universiteiten waar de mensen heel divers waren en bijgevolg waren hun belangen ook heel divers. Nu zien we dat we toch een groep vormen waarin we elkaar perfect aanvullen.

Kan je dat ook zeggen over jullie samenwerking met de Studentenraad?

HELLINCKX Als je kijkt naar de vertegenwoordiging daar en de mensen die bij ons zitten, kom je heel vaak dezelfde namen en gezichten tegen, omdat de studenten bij Unifac en ASK-Stuwer gewoon heel gemotiveerde mensen zijn. We komen van een heel moeilijke situatie, maar nu zijn er veel minder strubbelingen.

DEMOCRATISCH DEFICIT?

VUAS organiseert ook de verkiezingen van alle studentenvertegenwoordigers. Die zijn dit jaar niet zonder problemen verlopen.

ANTHONISSEN De vorige jaren gebeurde dit altijd op het einde van het academiejaar. Dat betekende dat eerstejaars onmogelijk hieraan konden deelnemen. Daarom

“Anthonissen:
OM VOORZITTER VAN UNIFAC OF ASK-STUWER TE WORDEN, HEB JE ERVARING NODIG EN MOET JE PLOEG ACHTER JE STAAN”

hebben we de verkiezingen verplaatst, zodat eerstejaars ook de kans krijgen om zich kandidaat te stellen. Er zit al zeker één eerstejaars in de nieuwe Studentenraad dit jaar. Het vroege tijdstip maakt de organisatie wel wat moeilijker. Voor volgend jaar zijn we dan ook een draaiboek aan het maken, zodat er een beter overzicht is. Daarnaast werken we nog niet zo lang met Blackboard, en dat is wel een hele overgang van briefjes waarop je een naam aankruist. Het zijn *skills* die we moeten ontwikkelen.

HELLINCKX Voor de buitencampussen was werken met Blackboard iets makkelijker, omdat wij met exacte wetenschappers zitten, waaronder een aantal informatici. Voor mensen van Unifac is dat echter niet te onderschatten. We gaan met de universiteit overleggen, zodat dit volgend jaar vlotter kan verlopen.

Zowel bij Unifac als bij ASK-Stuwer worden uitsluitend de voorzitters verkozen door de

studenten. Er wordt één kandidaat vanuit de club naar voren geschoven waar studenten voor of tegen kunnen stemmen. Is er geen sprake van een democratisch deficit?

HELLINCKX Wij werken met interne verkiezingen. Dat is traditioneel zo gegroeid. Voor de Studentenraad hebben er vanuit ASK-Stuwer vijf of zes mensen zich daarvoor verkiesbaar hebben gesteld. Daar kan kritiek op komen, maar toch merk je dat wij wel gedragen worden door de mensen die wij vertegenwoordigen. Op onze kringraden, bijvoorbeeld, kan elke club ten allen tijde zeggen dat de voorzitter van ASK-Stuwer daar niet moet zitten.

ANTHONISSEN Ik val Peter volledig bij. Onze voorzittersverkiezing is vrij streng: de kandidaat wordt aan een kruisverhoor onderworpen dat niet min is. Om voorzitter van Unifac of ASK-Stuwer te worden, heb je ervaring nodig en moet je ploeg achter je staan. Er zijn zoveel kleine dingen die moeten gebeuren dat het echt heel veel werk is. Je moet als een team draaien. ■

De Studentenraad

Opgericht in 2004, na de publicatie van het participatiedecreet, dat elke universiteit en hogeschool verplichtte om een studentenraad in te richten en effectief verkiezingen te houden. Bestaat sinds vorig jaar uit 23 personen:

- 3 studenten die in de Raad van Bestuur zetelen (tweejarig mandaat)
- 7 vertegenwoordigers uit de 7 verschillende faculteiten. Elk van deze vertegenwoordigers wordt rechtstreeks gekozen vanuit zijn of haar faculteit.
- 7 vertegenwoordigers uit de Onderwijsraad
- 1 gecoöpteerd vertegenwoordiger uit de Sociale Raad (een lid van VUAS)
- 5 vrij verkozen studenten

De Studentenraad is een adviesorgaan rond alle studentgerelateerde zaken aan de universiteit. Vanuit de Studentenraad worden studentenvertegenwoordigers afgevaardigd naar de Raad van Bestuur en de Sociale Raad.

Op Blackboard vind je onder 'Organisaties' ook 'Studentenraad UA', waar alle informatie over de Studentenraad, inclusief alle verslagen van de vorige jaren, verzameld is.

Verenigde UA-Studenten (VUAS)

Erkend door de universiteit als overkoepelende vereniging van de studentenclubs. "VUAS is het enige aanspreekpunt van de UA en is het aanspreekpunt voor de UA", dixit hun website. VUAS organiseert ook de verkiezingen van de studentenvertegenwoordigers en is samengesteld uit leden van Unifac en ASK-Stuwer.

Check voor meer informatie www.vuas.be

De rest?

In onder meer de faculteitsraden en onderwijscommissies zitten eveneens verkozen studentenvertegenwoordigers; hun aantal is afhankelijk van de raad of commissie.

< advertentie >

Maak gratis kennis met MO*

Wil u ook weten waar het in de wereld werkelijk om draait?

Vraag dan een gratis nummer aan van MO*
via promotie@mo.be of 02 536 19 77

MO*

* MONDIAAL MAGAZINE

MO* UW MAANDELIJKS MONDIAAL MAGAZINE
www.MO.be

De grote pretentieloze broodjestest

Onze broeksknop staat open. Vergeef het ons: wij doen het allemaal voor u, fervente broodjeskoper. Wanneer de inflatie de arme student nóg armer maakt, moet er toch iemand op zoek gaan naar de beste bestedingen. *dwars* deed een broodjestest en kocht een dertigtal **smoskes kaas en hesp mét cocktailsaus**. Aan Michelin kunnen we niet tippen, laat dat duidelijk zijn. Pretentieloos, onprofessioneel en geheel vrijblijvend: we schotelen u graag onze smaakgeneugten voor.

Jean-Pierre

Prijs: € 1,90

Assortiment: hotdogbroodjes en baguettes (wit of grof), speciale broodjes: smos feta, aardappelsla, camembert, curryworst

Smaak: veel cocktailsaus maar weinig groenten (ei, sla, tomaat), knapperig broodje, niet vers van 't moment waardoor soms wat wak

Pluspunt: goedkoop, vriendelijke bediening, pakken en wegwezen

Minpunt: vriendelijkheid kan tot het stadium van de troetelnaampjes gaan, waardoor je extra snel wil pakken en wegwezen.

Mening van studenten: "Dichtbij en goedkoop (vooral de kleine broodjes)", "snel", "ik ben een fan van het broodje curryworst en de smos kaas lichtpikant".

Bagatel

Prijs: € 2,60, spaarkaart mogelijk

Assortiment: stokbrood (wit en grof), speciaal broodje 'De bezige bij' met brie, honing, nootjes

Smaak: ook augurk (vreemde combinatie met de cocktailsaus en niet gesmaakt door iedereen), broodje knapperig maar wat te hard

Pluspunt: propere broodjeszaak en niet heel druk, waardoor je snel bediend wordt, broodje goed verpakt

Minpunt: niet erg gezellig en benepen om ter plaatse te eten

Mening van studenten: "Lekkere broodjes en voldoende keuze", "zitplaatsen voorzien", "zakelijke bediening, maar ach"

Tilly's

Prijs: € 2,80, gratis flesje Cola Zero

Assortiment: vier soorten broodjes (baguette, fitness, waldkorn, piccolo), hamburgers, provencettes, speciale broodjes zoals 'La brie en rose', 'Bubba Gump' (verse garnalen, bieslook, yoghurt), 'Lardon' (spek, honing-mosterddressing)

Smaak: ook wortel en komkommer, maar geen cocktail-saus mogelijk (wel veel andere sauzen), broodje te zacht

Pluspunt: stijlvolle kaart en inrichting

Minpunt: de prijs, het personeel werkt snel en is daardoor soms vergeetachtig

Mening van studenten: "Leuk ingericht", "zeer veel keuze en ook speciale broodjes", "zitplaatsen voorzien"

Salsa

Prijs: €2,80

Assortiment: broodjes (piccolo, fitness, baguette)

Smaak: ook augurk, lekker broodje, veel hesp, saus is een beetje flauw

Pluspunt: dichtbij, heel snelle bediening

Minpunt: de prijs, bediening op het randje van te haastig

Mening van studenten: "Ik ben fan van het broodje met tomaat, basilicum en mozzarella", "niet altijd vriendelijk"

Agora

Prijs: €1,90

Assortiment: focaccia, gewone broodjes

Smaak: met komkommer, broodje niet genoeg gebakken!

Pluspunt: goedkoop, gezellige zitplaatsen, computers voorhanden

Minpunt: lange rijen, broodje wordt soms op je bord gegooid

Mening van studenten: “de Agora is gezellig”, “de ideale plek om af te spreken”

Resto

Prijs: €1,20 (smos hesp bij gebrek aan kaas en hesp)

Assortiment: volkoren, meergranen, bagnat... Grote keuze aan beleg: philimon (zalm), martino, spek en ei, kip andalouse, smos kruidenkaas

Smaak: met komkommer, gewoon lekker

Pluspunt: goedkoop, zeer degelijke verpakking, je kan er extra groentjes bij nemen

Minpunt: geen gezellige eetzaal, broodjes zijn voorverpakt

Mening van studenten: “ook keuze tussen broodjes en warm eten”, “goedkoop”, “dicht bij de universiteit”

Nonius

Prijs: €2,20

Assortiment: 13 soorten broodjes, waaronder ciabatta, ciabatta tomaat, bagnat, waldkorn reuzenbol, heel veel speciale broodjes

Smaak: ook augurk, lekker

Pluspunt: bediening met een glimlach, rijke keuze aan broodjes

Minpunt: vaak ellenlange wachtrijen

Mening van studenten: “dit is de beste broodjeszaak”, “ben al jaren klant”, “ciabatta aan een goedkope prijs”, “sympathieke mensen”

't Kaf

Prijs: €2,45 (grote smos kaas en hesp, geen kleintje mogelijk)

Assortiment: brie en appel, krabsla, philimon... Op tijd zijn, anders weinig keuze!

Smaak: met wortel, komkommer, geen cocktailsaus. Vrij flauwe smaak, hard broodje.

Pluspunt: goedkoop, je kan broodjes via het internet (www.tkaf.be, enkel via het UA-net) bestellen, zodat ze op tijd en op naam klaarliggen

Minpunt: snel uitverkocht (maar vaak smeren ze dan wel extra broodjes), voorverpakte broodjes

Mening van studenten: “speciale broodjes van de maand en van de week zijn echte aanraders”

't Smulhuisje

Prijs: €2,90

Assortiment: baguette wit/bruin, bagnat en prokorn. Gewone broodjes, maar wel verschillende sauzen en salades (eisalade, seldersalade...)

Smaak: met wortel, niet veel cocktailsaus maar wel veel en lekkere kaas

Pluspunt: goede verpakking met geruit papier én speculaasje

Minpunt: prijs, donkere eetruimte

Mening van studenten: “sympathieke zaak die door vier vrouwen wordt gerund”, “ook als het druk is, is er vlotte bediening”

Texaco

Prijs: €2,50

Assortiment: baguette, meergranen en piccolo. De gewone broodjes

Smaak: met komkommer, rijkelijk belegd maar te weinig cocktailsaus, goed broodje, wat veel vet aan de hesp

Pluspunt: vlotte bediening zonder poespas, je kan ineens tanken

Minpunt: de verleiding is groot om ook het snoepgoed van de winkel te kopen

Mening van studenten: “een broodje kopen bij een tankstation blijft raar”

Mensenrechten bijna pensioengerechtigd

60 jaar Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

JUICH EN FEEST: HET IS AL ZESTIG JAAR NIET OKÉ OM AFGESLACHT TE WORDEN, HONGER TE LIJDEN OF SLAVENHANDEL TE BEDRIJVEN. GEEN MENS OP DEZE AARDBOL KAN ERAAN ONTSNAPPEN DAT HIJ RECHTEN HEEFT, ZELFS DE NOORD-KOREANEN NIET. DAT IS ALLEMAAL TE DANKEN AAN DE UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS (UVRM).

Op 10 december 1948 nam de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens aan. Alle leden van de VN verbonden zich ertoe mensenrechten “voor iedereen en altijd” te garanderen. Maar liefst 192 landen -

alle leden van de VN - proberen zestig jaar na datum nog steeds hun mensenrechtenbeleid te modelleren naar de principes van deze verklaring.

Meer dan 1 400 stembeurten voor tekstwijziging waren er in 1948 nodig in de Algemene Vergadering vooraleer de dertig artikels van de UVRM werden goedgekeurd. Er stond dan ook heel wat op het spel. Naast “gelijke en onvervreemdbare rechten voor alle leden van de mensengemeenschap”, behoorde de verklaring ook “een grondslag te zijn voor vrijheid, gerechtigheid en vrede in de wereld”.

Dertig artikels lang wordt die grondslag uitgespeld. Het eerste en tweede artikel vormen samen het uitgangspunt voor de verdere verklaring. Het

eerste artikel maakt landen diets dat “alle mensen vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren worden”. Het tweede artikel verbiedt te discrimineren, ongeacht de afkomst. De daaropvolgende artikels handelen achtereenvolgens over de burgerlijke, politieke, economische, sociale en culturele rechten.

“DIT NOOIT MEER”

Het wrange realisme van de huidige wereldpolitiek staat haaks op het idealisme van de naoorlogse periode. Eva Brems, voorzitter van Amnesty International Vlaanderen en professor Mensenrechten aan de UGent, licht toe waarom de zestigste verjaardag van de UVRM toch met toeters, bellen en champagne gevierd mag worden.

Beginnen doet ze echter bij het begin: “Zestig jaar geleden was de Tweede Wereldoorlog net afgelopen. De gruwelen van de Holocaust waren wereldwijd bekend en er was het besef: dit nooit meer. De wereld was vol afschuw, maar tegelijkertijd werd ook de wederopbouw aangevat. Het was een constructieve tijdsgeest waarin de wereldleiders zich bewust waren van de noodzaak van een dergelijk verklaring.”

Een nuance is wel op zijn plaats, vertelt Brems: “Veel West-Europese landen, waaronder België, dachten geen nood te hebben aan de UVRM. De politici meenden dat het hier wel snor zat met de mensenrechten. Niet dus. Pas in 1948 kregen vrouwen bijvoorbeeld

■ Eva Brems

voor het eerst stemrecht. En van rechten voor homoseksuelen was er toen helemaal nog geen sprake, om maar een voorbeeldje te geven.”

Uiteindelijk stemden alle landen in met de definitieve versie van de UVRM. Eén ding mag echter niet uit het oog verloren worden: “De UVRM is geen juridisch bindende tekst. De tekst is eigenlijk moreel van aard en is meer een politieke intentieverklaring. Na de UVRM zijn er nog verschillende verdragen over mensenrechten afgesloten die wel een bindend karakter hebben. Landen verplichten zichzelf er dan toe die na te leven. Het is aan de internationale gemeenschap om die naleving uiteindelijk af te dwingen.”

ANDERE PRIORITEITEN

Begin daar maar eens aan. “Alle mensenrechten worden dan ook nog da-

gelijks geschonden”, vertelt Brems. “Democratieën scoren het best als het gaat om de bescherming van de mensenrechten. De publieke opinie speelt er dan ook een bepalende rol: politici moeten zich schikken naar het volk en niet omgekeerd.”

“ALLE MENSENRECHTEN WORDEN DAGELIJKS GESCHONDEN.”

“Voor autoritaire staten is het natuurlijk een ander verhaal. Ook landen verwickeld in een gewapend conflict hebben heel andere prioriteiten dan de mensenrechten. Hoe kun je de mensenrechten garanderen in regio's als Oost-Congo of Darfoer?”

Niet dat de rest van de wereld altijd een voorbeeldfunctie vervult. Brems is vooral geschrokken van de ‘war on terror’ die volgde op de 9/11-aanslagen. “Het is schrijnend om te zien hoe snel bepaalde grondrechten hun status kunnen verliezen. Artikel 5 verbiedt foltering. Ik dacht dat dat artikel toch een duidelijk draagvlak had gekregen in de westerse wereld. Na 9/11

was er echter sprake van een enorme achteruitgang.”

“Folterpraktijken als *waterboarding* hebben hun opgang gemaakt. De VS begon de definitie van foltering ook meer en meer te vernauwen: bepaalde folterpraktijken kwamen onder de noemer van ‘verhoortechnieken’. Ook is er de zogenaamde ‘rendition’: gevangenen worden met geheime vluchten overgebracht naar landen zoals Egypte of Syrië, waar ze dan gefolterd worden. Maar ik geloof in de belofte van veranderingen van Obama.” Ook Europa mag zich niet van den domme houden, aldus Brems. Ze verwijst naar de discriminatie van de Roma-zigeuners, die lijnrecht ingaat tegen artikel 2.

CULTUURVERSCHILLEN

Veel mensenrechten lijken vanzelfsprekend: vaak wordt echter vergeten

■ Claudina Velásquez Paiz

CLAUDINA ISABEL VELÁSQUEZ PAIZ

Op 13 augustus 2005 werd het dode lichaam van Claudina Velásquez teruggevonden. Zij is een negentienjarige studente Rechten uit Guatemala City. Op een vrijdagochtend vertrok ze naar de universiteit. Dat was de laatste keer dat haar familie haar in leven zag. Een dag later werd ze dood teruggevonden: seksueel misbruikt en afgemaakt met een kogel door het hoofd. De pogingen van de autoriteiten om de daders te vinden, waren minimaal. Van forensisch onderzoek was er nauwelijks sprake, cruciale getuigen werden niet verhoord en bepaalde sporen werden genegeerd. Een speurder van de politie verklaarde dat Velásquez in eerste instantie gelabeld werd als “een slachtoffer wiens moord niet verder onderzocht moest worden. Ze droeg sandalen en had een navelpiercing.” De staat Guatemala was er niet in geslaagd het recht op leven, veiligheid en een eerlijk proces te garanderen, volgens een lokaal mensenrechtenombudsman. Het onderzoek is ondertussen heropend. Belangrijk bewijsmateriaal is echter al wel verloren gegaan en bepaalde getuigen zijn nog steeds niet verhoord. De politie blijkt niet capabel te zijn een degelijk onderzoek te voeren. Pogingen van de familie om de zaak uit te klaren, botsen op een muur van onverschilligheid van de lokale autoriteiten. Amnesty International heeft besloten om Velásquez een van de gezichten te maken van de campagne rond 60 jaar UVRM. Onder meer door briefschrijfacties hoopt Amnesty de autoriteiten in Guatemala aan te sporen werk te maken van het onderzoek.

Meer info op www.aivl.be.

hoe moeizaam deze verworven zijn. Gelijkheid van mannen en vrouwen, bijvoorbeeld, vroeg een culturele verandering. Bepaalde landen zijn er nog steeds niet klaar voor. Toen de UVRM in 1948 werd opgesteld, weerspiegelde de verklaring de culturele visies van die tijdsgeest. Het waren de kolonisatoren die de morele richtlijnen gingen uittekenen. De toenmalige

is wel bijgestuurd in latere verdragen. In 1981 werd ook het Afrikaans Handvest voor de Rechten van Mens en Volken opgesteld door de Organisatie van Afrikaanse Eenheid. Dat verschilt op een aantal punten van de UVRM. Het omvat onder meer groepsrechten en individuele plichten.”

Zestig jaar bestaat de UVRM onder tussen. Brems: “Mensenrechten heb-

60 JAAR | UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS VOOR JOU - DOOR JOU

kolonies konden niet over de verklaring meebeslissen. Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze landen vaak vinden dat de mensenrechten te weinig rekening houden met hun culturele waarden.

Dat is een terecht punt van kritiek volgens Brems. “Het idee van individuele rechten die je afdwingt van anderen, is erg westers. In andere culturen staat de gemeenschap meer centraal. Dat verwaarloost de UVRM. Eén en ander

ben in die tijd toch een serieuze vooruitgang gemaakt.” En dat verdient een feest. “Amnesty International gaat in de week van 6 tot 14 december campagne voeren door onder meer kaarten te verkopen. Ook gaat Arno een concert geven in de AB.” Mensenrechten zijn immers steeds een dansje waard. ■

Met dank aan Amber Daniëls.

dwars

luistert naar...

‘Short Term Memory Love’, Triggerfinger. Vettige rock-’n-roll kan ook Belgisch en perfect zijn. (Dennis van den Buijs)

‘Dreams Old Men Dream’, Cold War Kids. We willen allemaal onze kinderdromen wel waarmaken. (Tommetje Vingerhoets)

‘Vote for Hope’, MC Yogi. Pure Obama-propaganda, maar ook gewoon een cool nummer. *A brighter day will come.* (Folker Debusscher)

‘A l’autre bout du monde’, Emilie Loizeau. Omdat de heren altijd maar weer naar mannelijke, Engelstalige muziek grijpen. (Kirsten Cornelissen)

‘Music Takes Me Up’, Mr. Scruff. *Sit back. Tap your feet. Enjoy.* (Sarah Schrauwen)

‘Looking For Nothing’, Aimee Mann. Voor zondagnamiddagen aan het raam met thee en een dekentje. (Maxie Eckert)

‘Churchill’s Mistake’, Garry Bell. Deze opzweepende eindgeneriek van ‘Terug naar Siberië’ laat mijn vingers over het toetsenbord dansen. (Lieselotte Joppen)

‘I Took My Baby Home’, The Kinks. We mogen tenslotte de klassiekers niet vergeten. (Laura Meyvis)

‘Work’, Jimmy Eat World. Een *catchy* refrein waarbij je je afvraagt waarom niemand er ooit eerder is opgekomen. (Ariadne Van Den Broeck)

‘How does it feel’, An Pierlé & White Velvet. Om telkens weer op *play* te drukken. (Kris Dekker)

“Het is met geld zoals met puisten:
blijf eraf.”

DIRK DE CORTE, PROFESSOR FINANCIEEL MANAGEMENT

Citaten met een eeuwigheidswaarde behoren vaak tot filosofen en politici. Of tot uw prof? Stuur een straffe uitspraak op en wie weet wint die een plaatsje in de volgende dwars: www.dwars.ua.ac.be.

December 2008

Met de examens in aantocht en een tijdje zonder uw geliefde *dwars* zijn er zware tijden op handen. De bibliotheken zitten tjokvol en uw kopieerkaart zal het geweten hebben. Uw jachtige weken zijn echter niet compleet zonder een paar goedgevulde cultuuravonden, om wat druk van de ketel te nemen. Geniet dus met volle teugen van de laatste cultuuragenda van 2008!

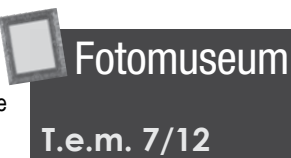
Film noir: MuHKA_media brengt twee onvergetelijke klassiekers om ons warm te houden tijdens de koude winterdagen. 'Double Indemnity' (1944) en 'The Maltese Falcon' (1941) zijn twee topfilms uit het canon van de film noir. Absoluut de moeite dus!

4-5/12 Toneelhuis

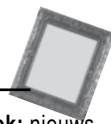
'My momma loves my guitar sound': in het midden van de set van 'De Wilde Wilde Weg' (loopt in de Bourla tot 13/12) vindt een heus rock-'n-rollconcert plaats. Nik van den Berg, volgens het Toneelhuis dé rock-'n-roll Post Puber van het moment, trakteert u op een avondje loeiharde muziek en spetterende performance.

'Staring Back': Chris Marker is een van de belangrijkste naoorlogse filmmakers, hoewel zijn films in onze contreien niet zoveel bekendheid verworven. De tentoonstelling 'Staring Back' gaat echter niet over zijn filmische repertoire, maar wel over een 200-tal foto's die de man gedurende zes decennia maakte op zijn wereldreizen.

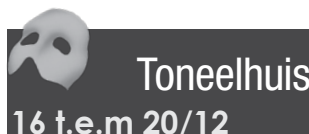
T.e.m. 7/12 MoMu

'Attitude to a Shape'. Studie van een rok: nieuwsgierig naar wat uw collega's in de kunstschool zoal uitvreten? De studenten van de eerste bachelorgraad mode van de Hogeschool Antwerpen maakten een studie van een rok in baalkatoen. Deze vormstudies zijn te bekijken in de galerij van het ModeMuseum.

'Kunstminnende Heeren': Naakte lichamen,

kitscherige kunstwerken en vooral veel humor. Heden ten dage valt de grens tussen performance, kunst en cabaret nog moeilijk te trekken. Dit toneelstuk is opgebouwd uit verschillende sketches, met een verrassende en hilarische afsluiter.

18 t.e.m. 20/12 Monty

'Oraal': Hazim Kamaledin laat zich inspireren door verhalen van het marktplein, een traditie van zijn geboorteland Irak. Hij vertelt het verhaal van Maytham Al-Boedhabah, een cineast die in Bagdad om het leven komt door een bombardement op een marktplein. De voorstelling, door tg Cactusbloem, gaat in wezen over fictie en fictionaliseren, en over de Arabische orale cultuur.

HONG KONG³: Al voor de derde keer organiseert Electro City, een jong Antwerps trio, HONG KONG. Zoals hun naam al doet vermoeden, brengen ze een aantal van de beste electro-artiesten van het moment mee. Voor deze editie verwachten we Cook-E & Matik (van 'Switch' op Studio Brussel), Sound of Stereo, Keatch en veel meer.

18 t.e.m. 21/03 Antartik

'Antartik - Kunst op jouw Campus' organiseert in maart een heuse kunst- en cultuurhappening op de verschillende campussen van de Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen. Studenten krijgen zo de kans geven om interventies te doen, optredens te geven, tentoonstellingen te brengen, enzovoort. Ben jij wel warm te maken voor zo'n jong cultureel evenement? Zin om je neus even uit de boeken te houden en je creativiteit de vrije loop te laten? Kijk snel op pagina 16 voor meer informatie!

Modemuseum
www.momu.be

Zuiderpershuis
www.zuiderpershuis.be

TRIX
www.trixonline.be

deSingel
www.desingel.be

Monty
www.monty.be

Toneelhuis
www.toneelhuis.be

KMSKA
www.kmska.be

Muhka
www.muhka.be

FotoMuseum
www.fotomuseum.be

Arenbergschouwburg
www.arenbergschouwburg.be

AMUZ
www.amuz.be

Scheldapen
www.scheldapen.be

Hof Ter Lo
www.ccluchtbal.org

Petrol
www.petrolclub.be

Buster
www.busterpodium.be

CCBe
www.ccbe.be

De Roma
www.deroma.be

De Kern
www.antwerpen.be/dekern

Vleeshuis
www.museumvleeshuis.be

Rataplan
www.rataplanvzw.be

Met een pilletje in de maag studeert iedereen graag

Examenperiodes kunnen best stresserend zijn. Daarmee vertel ik u niets nieuws. Tijdsdruk, prestatiedruk, druk, druk, druk. Sommige mensen werken het hele jaar door, maken een strakke planning en studeren 'zoals het hoort'. Anderen ondernemen een wankel hink-stap-sprong en raken met hun hakken net over of net in de sloot. En dan is er nog die groep die de wondere wereld van de medische wetenschap aanwendt. Zijn de voordelen van stimulerende middelen ook de risico's waard?

Volgens een onderzoek uit 2005 had 2,9 procent van alle studenten van de Associatie Antwerpen in het afgelopen jaar stimulerende medicijnen gebruikt zonder dat deze voorgeschreven waren. Ongeveer de helft van deze groep, 1,5 procent van het totaal, gebruikte deze dagelijks tijdens de examens. Omgerekend zijn dat zo'n 400 studenten. En dan gaat het niet over cafeïnepillen en vitaminenpreparaten, maar best wel zware medicijnen zoals Rilatine.

Aangezien elk redactielid altijd met een grote onderscheiding afstudeert (nee, niet echt) en we niet op eigen ervaring konden teren, ging *dwars* op zoek naar twee vrijwilligers die ons wilden inleiden in de beginselen van de hersendoping.

EEN FLIEREFLUITER ALS IK

Onze eerste anonieme getuige is 26 en behaalde na een graduaat Biochemie aan de Karel de Grote-Hogeschool een master Industrieel Ingenieur.

Hoe ben je met stimulerende middelen in contact gekomen?

Tijdens mijn graduaat hadden vrienden van mij psychologische testen gedaan en te horen gekregen dat ze een aandachtsstoornis hadden. De dokter had hen Concerta voorgeschreven en ze schepten er over op hoe goed ze daarmee konden studeren. Toen ik op een bepaald mo-

ment een zwaar examen had en er twee dagen op voorhand nog maar weinig voor had gedaan, heb ik zo'n pilletje gevraagd en gekregen.

Concerta?

Concerta is eigenlijk een verbeterde versie van Rilatine. Het heeft een vertraagde afgifte en

werkt twaalf uur, in tegenstelling tot Rilatine, dat slechts vier uur zijn werk doet.

Rilatine?

Wel, het is eigenlijk een geneesmiddel voor ADHD-patiënten, waardoor die zich beter kun-

en als ik een middagpauze nam, dan at ik, keek ik even een filmpje, keek ik dat filmpje nog uit en zo ging er wel wat tijd voorbij. Onder de Concerta duurde mijn middagpauzes een half uur, waarna ik het gevoel had dat ik terug moest gaan studeren. Ik kende tijdens mijn studie best wel wat mensen die Rilatine voorgeschreven kregen en het elke dag moesten nemen. Na een tijdje hebben de meesten er echter genoeg van om dat zo vaak te slikken en... wel, uitleiden is een groot woord, maar laten we zeggen dat het wel ter beschikking was.

Zijn er geen bijwerkingen?

Je staat wel strak, natuurlijk. Een beetje alsof je te veel koffie hebt gedronken. Maar dat is niet echt een bijwerking. En je kan er ook niet van slapen. Ik stond om acht uur op en nam dan Concerta, zodat het tegen acht uur 's avonds uitgewerkt was en ik tegen tien uur kon gaan slapen. Als je het natuurlijk om drie uur 's middags neemt, ga je door tot drie uur 's nachts, wat de dag voor een examen geen goed idee

„Als je gewoon te dom bent, ga je niet ineens veel beter presteren met die pilletjes.“

nen concentreren. Het bevat speedderivaten (*eigenlijk amfetamines, die behoren tot dezelfde familie als de metamfetamine speed, nvdr.*). Als je een flierefluitter bent, zoals ik, kan je je plots een hele dag concentreren op een cursus. Normaal gezien ben ik erg lui. Zonder Concerta duurde het erg lang voor ik begon te studeren,

is.

Hoeveel kost dat allemaal?

Een potje Concerta van 36 mg met 50 capsules kost ongeveer 50 euro. Dat is niet goedkoop, maar om je jaar te redden kan het er wel af. Let wel, het is allemaal op voorschrift. Dokters zouden het makkelijk voorschrijven. Ik ben even op zoek geweest naar een arts die niet moeilijk doet, want je kan hiervoor natuurlijk niet zomaar naar je huisarts gaan. Uiteindelijk heb ik het toch niet gedaan.

Misschien is speed dan wel makkelijker om aan te geraken?

Ik ken ook iets marginalere gevallen, mensen die in het feestmilieu terecht kwamen en eerst XTC en later speed begonnen te gebruiken. Dan denken ze 'oh, van speed blijf je wakker' en gaan onder invloed studeren, om een kwartier voor hun examen nog een lijntje te leggen. Maar die geraken er uiteindelijk toch niet door.

Iemand anders had in de paasvakantie een gram speed gekocht en nam daar dan elke ochtend wat van. Het is niet zo gecontroleerd als Ritaline of Concerta, maar heeft eigenlijk wel hetzelfde effect. En het was lang voor de examens, dus tegen juni was het wel uit zijn systeem. Die speed heeft hem dus wel geholpen, maar het is heel makkelijk om daarmee over de schreef te gaan.

Het lijkt wel een wondermiddeltje.

De pillen kunnen er uiteraard niet uithalen wat er niet inzit. Het is niet zo dat je zo'n pil pakt en

je cursus kent. Als je lui bent of echt een aandachtsstoornis hebt, kan het helpen, maar als je gewoon te dom bent, om het grof te zeggen, ga je niet ineens veel beter presteren met die pilletjes.

In mijn master ben ik ermee gestopt, omdat ik wist dat het ook zonder mogelijk was, ook al kwam het allemaal dan wat langzamer op gang. Na mijn eerste twee jaar in het hoger onderwijs gebuisd te zijn, dacht ik dat ik het misschien gewoon niet kon. Zonder die pilletjes had ik niet

gestaan waar ik nu sta.

GEEN VOORSCHRIFT NODIG

Onze tweede anonieme getuige is 22, heeft eerst Biomedische Wetenschappen gestudeerd, maar is uiteindelijk geslaagd voor het ingangsexamen

winter; Morepa, een tablet met omega-3 vetzuren, goed voor het geheugen; Dynatonic (*magnesium en vitaminen, nvdr.*) of Dynarax (*andere adenosinetrifosfaat, opwekkend, en haverextract, tegen fysieke agitatie en zenuwachtigheid, nvdr.*) en tot slot nog BioCure Intellect (*ook goed voor het geheugen, nvdr.*). Dat neem ik elke dag tijdens de examens – de rest van de dag eet ik ook wel voldoende fruit, drink ik veel water en eet ik ook gewoon goed – en aan mijn punten te zien rendeert dat wel. Met die vier pilletjes voel ik mij heel goed om te studeren. Ik studeer altijd graag, maar hierdoor kan ik het gewoon langer volhouden.

Heb je dat zo hard nodig?

Toegegeven, tijdens het jaar doe ik niet zo veel en tijdens de examens moet ik dat dan compenseren. Met die pillen kan ik makkelijk tien tot twaalf uur per dag effectief studeren. Vorig jaar had ik een onderscheiding. Dat is niet héél goed, natuurlijk, maar om tijdens het jaar niets te doen vind ik dat niet slecht.

Hoe ben je bij die specifieke cocktail uitgekomen?

Ik ben ermee begonnen toen ik nog Biomedische studeerde. Het bruistabletje, dat gewoon van de Aldi komt, neem ik altijd in de winter. De andere drie waren eigenlijk op aanraden van mijn oudere zus, die al arts is, en mijn ouders. Ze waren het gewoon gaan halen bij de apotheker, want al die dingen zijn vrij van voorschrift.

Zijn die dingen duur?

Niet enorm. Ik weet het niet precies van buiten, maar per dag omgerekend kost het je toch wel

Geneeskunde. Momenteel zit hij in zijn vierde jaar.

Ik heb zo mijn eigen cocktailje voor tijdens de examens: een bruistabletje met mineralen en vitaminen, dat ik sowieso elke dag neem in de

RILATINE® 20 mg
Modified Release
Methylphenidatum

RILATINE® 30 mg
Modified Release
Methylphenidatum

een aantal euro's.

Ooit last gehad van bijwerkingen?

Na elke examenperiode ben ik echt wel op, mentaal en fysiek. Die pilletjes geven mij gewoon een extra boost, maar na anderhalve tot twee maand studeren is het wel normaal dat je uitgeput bent. Een pintje na mijn laatste examen lukt nog net, maar gaan feesten, nee, ik doe dan een week lang niet veel meer dan slapen.

Ach, er zijn wel meer studenten als ik die wel een hulpmiddelje kunnen gebruiken tijdens de examens en daar is niets mis mee.

Ken je Rilatine? Of Concerta?

Ik ben er toch niet zo extreem in. Als je zo'n medicamenten niet op voorschrift moet nemen, blijf er dan maar af.

SLIKKEN! MAAR...

Bovenstaande getuigenissen wisten ons enthousiasme voor stimulerende middelen enigszins aan te wakkeren. Voor alle zekerheid belde *dwars* toch ook even met Paul Van Royen, hoogleraar aan de UA en coördinator van de studentenartsen, die zonder al te veel moeite een domper op de feestvreugde zette. Dat Rilatine en Concerta medicijnen waren voor ADHD-patiënten, wisten we al. En inderdaad, ze versterken de waakzaamheid en de concentratie. Maar er is wel degelijk een risico op bijwerkingen als je deze pillen neemt zonder een goede reden, zoals bijvoorbeeld hyperkinesie. Onder invloed van methylfenidaat, het werkzame bestanddeel van Rilatine en Concerta, put je je lichaam uit zonder dit te merken. Ga je hier te ver in, kan je misselijk worden en overgeven, wat

alleen al tijd kost die je ongetwijfeld beter kan gebruiken om te studeren. Heb je echt pech, dan kan je er ook black-outs van krijgen: jawel, het volledig tegenovergestelde van wat je wou toen je zelfzeker dat medicijn dat je helemaal niet was voorgeschreven doorslikte. Op langere termijn zijn de bijwerkingen nog iets extremer - een verminderd libido, *mood swings* en psychoses - maar als je je daarover zorgen maakt, denk ik dat je beter eens een afspraak maakt met je huisarts, dan een artikel te lezen in een studentenblad. Met alle respect.

Maar wat als je niet rond geraakt met je leerstof en chemicaliën de enige uitweg lijken? Dan moet je misschien eerst eens gaan praten met één van de studentenbegeleiders op de universiteit. Samen met hen kijken waar het precies misloopt, kan je al op weg helpen. Misschien is je studiedruk slecht verdeeld, of denk je iets te snel dat het allemaal niet gaat lukken. Een gesprek heeft alleszins geen kans op onvoorziene bijwerkingen. Door te surfen naar www.ua.ac.be > 'Huidige student' > 'Psychosociale begeleiding' vind je de coördinaten van deze luisterende oren en helpende handen.

Onze mening? Probeer het toch maar te vermijden, zeker de medicijnen. Ook al klinkt het aantrekkelijk, je hypothekeert je lichaam én je loopt het risico dat je het tegenovergestelde effect krijgt van wat je hoopt te bereiken. Het is de baarlijke duivel niet, maar middelengebruik, zeker om te presteren, is altijd een *slippery slope*, en wat er in het dal ligt is nooit mooi om te zien. ■

Met dank aan de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen.

Cultuur

Strook

door Dennis van den Bruijs & Sarah Schrauwen

Bienvenue chez les Ch'tis (2008)

Philippe Abrams, een postdirecteur uit de Franse Provence, wil maar wat graag overgeplaatst worden naar een pittoresk plekje aan de Azurenkust. De te grote ijver die hij hiervoor aan de dag legt, heeft echter een averechts effect. Phillipe wordt naar Bergues gestuurd in het grijze noorden van het land, zeg maar het Franse Limburg. Spookbeelden van alcoholisme, koude, armoede en algehele domheid suizen door zijn hoofd. De humor in deze film is dan ook het resultaat van een geslaagde confrontatie tussen vooroordelen en realiteit. Regisseur, scenarist én acteur Dany Boon maakt schitterend gebruik van clichés om ze uiteindelijk te ontkrachten. 'Bienvenue chez les ch'tis' is een pretentieuze, charmante en bovenal hilarische prent zoals er tegenwoordig te weinig worden gemaakt. Na een eerder geruisloze passage in de Vlaamse bioscopen krijgt dé Franse publieksloker van 2008 een meer dan verdiende herkansing op DVD.

Regie: Dany Boon

Met: Kad Merod, Dany Boon en Zoé Félix

Kunst en cultuur. Het zijn zeer vage termen, maar ze zijn wel belangrijk. Zo'n tien procent van de Antwerpse studenten is dagelijks met kunst bezig tijdens zijn opleiding tot danser, graficus, literatuurwetenschapper, modeontwerper, productontwikkelaar, acteur, juweelontwerper... Maar wat met die overige negentig procent?

De Associatie van de Universiteit en Hogescholen van Antwerpen vindt de tijd rijp dat alle Antwerpse studenten eens naar buitenkomen met hun creatief talent. Van 18 tot en met 21 maart organiseren ze 'ANTARTIK - Kunst op *jouw* campus', een kunst- en cultuurhappening op en rond de campussen van de universiteit en hogescholen van Antwerpen.

'ANTARTIK' wil studenten met totaal verschillende opleidingen toch te laten proeven van elkaars passie. En er wordt meteen gewerkt aan de bevordering van de cultuurparticipatie bij studenten. Heb je ideeën voor een project, of ben je er al mee bezig? Of het nu gaat om literaire avonden, filmvoorstellingen, concerten of tentoonstellingen, 'ANTARTIK' behelst het allemaal. Stap op een prof af die volgens jou helemaal mee is met je project, en contacteer Linda Schools, onze kersverse cultuurfunctionaris. Of omgekeerd: spreek als prof je studenten aan en sleur hen mee in de wereld van de creatieve mallemlen. Als je bovendien nog een idee hebt voor een niet-evidente locatie (een poëziemarathon in een laboratorium, bijvoorbeeld), dan is de kans groot dat je dromen waargemaakt worden.

Linda Schools kan je bereiken op 03 820 20 90 of linda.schools@ua.ac.be.

'ANTARTIK - Kunst op *jouw* campus'

'Non' tegen de numerus clausus!

De Waalse studentenorganisatie FEF en de Vlaamse studentenvereniging VVS betoogden onlangs tegen het ingangsexamen voor Geneeskunde. De betoging lokte uitlopende reacties uit in de politieke wereld. Jong CD&V en Jeunes cdH pleiten voor een verhoging van het contingent. De vergrijzing van de bevolking en de vervrouwelijking van het medische beroep zouden die ingreep noodzakelijk maken. Volgens sommige politici hadden de betogende studenten het echter volledig mis: hoe eerbaar en sociaal ook, het zou kortzichtig zijn de open toegang tot het hoger onderwijs te verdedigen. Zomaar studenten toelaten leidt niet tot meer huisartsen. De huisartsengeneeskunde herwaarderden is volgens hen de boodschap.

Biologische groentjes à volonté

Binnenkort kunnen Antwerpse studenten gezonde voedingspakketten kopen tegen een democratische studentenprijs (6 tot 8 euro per week). Op verschillende plaatsen in de stad - de dienstencentra van het OCMW en op de universiteit zelf - zullen we biologische seizoensgroenten en fruit kunnen afhalen. Het is de eerste keer dat buiten de onderwijsinstellingen een dergelijk initiatief wordt genomen. Gezond eten zit er niet steeds in wegens weinig tijd en het kleine budget van de student. De vzw Voedselteams wil met de groentepakketten de drempel verlagen om gezond te eten en met de verkoop duurzame landbouw steunen. Vzw Voedselteams wil tijdens het eerste werkingsjaar vijftig tot honderd groentetassen verkopen.

www.voedselteams.be

kort over onderwijs

Weinig vrouwen worden praeses

Eén derde, dat is de man-vrouw verhouding in de studentenvertegenwoordiging. In Leuven, weliswaar, maar voor Antwerpen zijn de cijfers niet veel evenwichtiger. "Het gezag van een man wordt sneller aanvaard", aldus de weinige vrouwelijke praesesessen. De vrouwen zijn wel goed vertegenwoordigd in de rest van het praesidium. Meer vrouwen dan mannen vinden hun gading in het organiseren van feestjes en culturele activiteiten. Ook in de studentenvertegenwoordiging op overkoepelend niveau is slechts een klein aantal vertegenwoordigers vrouw. dwars bewijst alvast het tegendeel: ook vrouwen kunnen aan het roer staan.

Studenten geen oliesjeiks

De ResPACT-campagne, die ijvert voor lagere studiekosten, is van start gegaan. Meer dan driehonderd studenten over heel België verzamelden onlangs aan de ULB om een hele dag te debatteren over de stijgende studiekosten in het hoger onderwijs. "Vaak wordt ervan uitgegaan dat studeren in ons land goedkoop is, in vergelijking met het buitenland. Toch zijn er tal van landen met

een vergelijkbare bevolking en BBP per capita die veel beter scoren en erin slagen om het hoger onderwijs kosteloos te houden", stelde Gertie De Fraeye, VVS-voorzitter, namens het ResPACT-platform. Zo schafte Oostenrijk onlangs het universitaire inschrijvingsgeld van 750 euro af. Het platform wil onder andere dat de overheid 2 procent van het BBP investeert in hoger onderwijs.

Een opleiding voor imams aan de unief?

Vanaf volgend schooljaar kunnen toekomstige islamleerkrachten en geïnteresseerden studies aanvatten aan het Hoger Instituut voor Islamitische Studies (HISS). Of dat is toch het plan. Een volwaardige imamoopleiding aan een Vlaamse universiteit of hogeschool komt er voorlopig niet. Er is geen enkele instelling die zich daarvoor wil engageren. Het HISS zou een samenwerking zijn tussen universiteiten en/of hogescholen en moslimgemeenschappen. Het kabinet van Vandenbroucke ziet de UA als mogelijke partner: "In het verleden bestond een zekere terughoudendheid in academische kringen. De universiteiten durfden niet echt hun nek uit te steken. Het ziet er naar uit dat de Universiteit Antwerpen daar het verste in staat. Zij zijn momenteel bezig met de concrete invulling van het programma."

uit de pers geplukt

Bromberen

“Bromberen klagen en zagen dat het een lieve lust is. Ze ergeren zich aan al het slechte dat deze tijd uitpuwt en uitkotst. [...] Bromberen is de vrijstaat der malcontenten.” Dat is de omschrijving van wat je op zondag tussen één en twee uur 's middags hoort op Radio 1. Ik hou van de stem van presentator Pat Donnez en ik ben het niet altijd volledig oneens met wat de drie gasten zeggen, maar voor de rest kan ik, net als 'Bromberen', enkel klagen en zagen. Klagen dat dit programma overkomt als een samensmelting van een kleuterschool, een bejaardentehuis en het enige café in een West-Vlaams dorp, waar het vroeger beter was en later slechter, waar een mening niet onderbouwd moet zijn, zolang ze wat nodeloze emotie en nutteloze beschuldigingen bevat en minstens één iemand onderrochelt. Of zagen dat, als je de podcast via iTunes wil downloaden, er een uurlang verslag van een voetbalwedstrijd op je computer wordt gezet. Misschien zal ik het appreciëren als ik via een sonde moet plassen.

Dat 'Loyalty to Loyalty', het tweede album van Cold War Kids, meerdere luisterbeurten nodig heeft, mag geen verrassing zijn na hun debuut 'Robbers And Cowards' uit 2006. Ook de wat donkere lyrics bleven behouden: "Bodies float to the shore / Bloating purple and blue / If sharks won't get you first / Crabs will have their way with you". Wie na het luisteren van deze plaat dacht zijn herfstdepressie - "How's it going to feel when summer ends? / Out of money, out of friends" - te verdrinken, denkt daar dus beter nog eens over na. Deze Californische band laat zich beïnvloeden door blues en jazz, wat duidelijk te horen is in de eigenzinnige drums, de klaaglijke zang van Nathan Willet en de vaak zeer minimalistische begeleiding. Tegenvallers zijn 'Avalanche in B' en afsluiter 'Cryptomnesia'. Blijven over: 38 minuten goede muziek met uitblinkers 'Mexican Dogs' en 'Dreams Old Men Dream' en als buitenbeentje het vrij elektronische 'Relief'.

Cold War Kids

World of Goo

Meestal zijn spelletjes van onafhankelijke ontwikkelaars leuk qua idee, maar hebben ze te lijden onder een mindere afwerking. Hoge productiekosten zijn uiteraard geen garantie voor een goed spel, maar de tweekoppige ontwikkelaar 2D Boy laat met 'World of Goo' zien dat dit omgekeerd ook niet noodzakelijk geldt. Met een simpele opzet (bouw constructies met balletjes slijm om een afstand te overbruggen), een sobere en duidelijke grafische vormgeving en goeie kwak humor hebben ze een spel gecreëerd dat, onder het motto "easy to learn, hard to master", zelfs mensen zal aanspreken die deze recensie overslaan omdat het over een computerspelletje gaat. Voor meer info, een demo of om 'World of Goo' te kopen (een luttele \$20): www.2dboy.com

Cultuur

door Folkler Debuscher & Tom Vingerhoets

Wordt suikertante vijftig, dan doet ze haar gebit aan om een stuk appeltaart te eten. Een jarige hond krijgt een extra vette kluif, de prille vijftiger een bonus op zijn pre-pensioen. Wij, wij krijgen niets. Akkoord, we geven toe dat niet alles gesmeerd liep: bandopnemers en inspiratie voor originele vragen lieten het wel eens afweten tijdens een interview en onze gesprekspartners - van hoge pief tot BV - bleken misschien ettertjes. Maar laten we veronderstellen dat u dat niet bent en dat uw geheugen beter werkt dan dat van onze bandopnemer. U mag vergeten wat u wil, maar deze foto's en citaten herinnert u zich hopelijk nog wel. Wij krijgen niet, maar geven graag: de meest bijzondere beelden en uitspraken van vijftig nummers *dwars*.

Arabisch, Servisch... lopen kriskras onze oren binnen, tot de naam **'Philip Dewinter'** de echte inhoud aangeeft. 'Antwerpen stinkt naar **schimmel**, *pourri par* Vlaams Belang. De kleinste keffers hebben hier meer rechten dan wij. En ik weiger een hond te worden', zegt een Albanese asielzoeker." (foto: Rudina Coraj) • *dwars* 38, Douglas De Coninck, ex-journalist van Humo: "Mochten ze ooit een rangschikking publiceren van journalisten waartegen de meeste **klachten** ingediend zijn, ik zou ongetwijfeld bovenaan prijken." (foto: Jonas Vincken) • *dwars* 40, **Herman Van Veen** stelt zijn eerste schilderijenserie tentoon in de Boerentoren. "Soms kan ik thuis een boek zitten lezen en plots opstaan om iets met mijn handen te gaan doen. En dan maak ik dat, en dan zet ik dat neer, en dan ziet iemand dat, en dan neemt die dat blijkbaar mee. Nou, heel leuk." (foto: Jef Leyssens) • *dwars* 41, de dienst inschrijvingen: "Erg stresserend en druk, maar steeds goedgehumd." (foto: Samuel De Wilde) • *dwars* 43, onderwijsminister Frank Vandenbroucke over zijn nieuw financieringsmodel: "Ik ben niet tevreden met zomaar de **boekhouder** te zijn van de instellingen. Ze zijn daar een beetje door verast geweest." (foto: Jonas Vincken) • *dwars* 45, studenten over hun kotleven: "Als ik in het weekend naar huis ga, hoef ik even niet een goede student, **boodschappenjongen**, kok en schoonmaakster tegelijk te zijn." (foto: Maxie Eckert)

dwars 28, toenmalig stadsdichter **Ramsey Nasr**: "Ik heb er een hekel aan als men mij een performer noemt. Het klinkt als een **scheldwoord**. Podiumdichters doen me denken aan mensen die hun gedicht moeten verkopen." (foto: Jonas Verhulst) • *dwars* 36, tussen 2004 en 2006 is de werkloosheid onder **Antwerpse havenarbeiders** verdubbeld. "Elke dag kom ik naar hier met mijn schoofzak en bijna altijd mag ik thuis mijn boterhammen opeten, omdat er geen werk voor me is." (foto: Jef Leyssens)

• *dwars* 37, in het asielcentrum van Linkeroever: "Het Albanees,

50

Liever bedrijfswagen dan twee maanden vakantie

Waarom de student geen leraar meer wil zijn

“DRAMATISCH” EN “GEHALVEERD”, DAT KOPTEN DE KRANTEN EIND OKTOBER. JAMMER GENOEG GING HET NIET OVER DE NIEUWE LOOK VAN POLITICUS GEERT LAMBERT, WEL OVER DE INSCHRIJVINGEN VOOR DE LERARENOPLEIDING AAN DE VLAAMSE UNIVERSITEITEN. POPULAIR IS DE VERNIEUWDE OPLEIDING NIET BEPAALD TE NOEMEN.

Een jaar studeren, een mens moet er wat voor over hebben om leraar te worden. De lerarenopleiding volledig combineren met je licentie/master is zoet verleden tijd. Een jaar is té lang voor veel studenten, zo blijkt uit de inschrijvingscijfers: de K.U.L. krijgt de meeste klappen met vijf keer minder studenten dan in 2006. In Gent is het aantal gehalveerd en aan de UA startten er dit jaar 163 leraars-in-spe, een goede honderd minder dan twee jaar geleden.

De hervormingen in de lerarenopleiding en het imagoprobleem waarmee het beroep worstelt, hebben hier een belangrijk aandeel in. Tel daarbij de nakende pensioengolf van de babyboomgeneratie en een lerarentekort dringt zich op. Problematisch zegt u? Niet in de ogen van Vlaams minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke. Het aantal inschrijvingen is volgens hem niet van tel, wel het aantal studenten dat écht in het

onderwijs terecht komt. Niets aan de hand dus. Wij zijn daar nog niet zo zeker van.

VEREDELDE BEZIGHEIDSTHERAPIE?

Alles moet tegenwoordig sexy zijn. De lerarenopleiding is dat nooit echt geweest. De voorbije jaren kwam er heel wat kritiek van studenten op de nu uitdovende ALO (Academisch Initiële Lerarenopleiding), die wel eens werd bestempeld als ‘veredelde bezigheidstherapie’. Er stonden te veel en zinloze portfolio’s en zelfreflecties op het programma, en te weinig praktijk. Een aantal van die knelpunten kwam ook aan het licht in de beleidsevaluatie van het Departement Onderwijs, dat alle lerarenopleidingen in Vlaanderen doorlichtte.

Dan maar veranderen en verbeteren: de nieuwe, Specifieke Lerarenopleiding (SLO), die vorig academiejaar van start ging, moet onder andere meer aandacht hebben voor

de praktijk en beter samenwerken met het onderwijsveld. Bovendien voorziet het nieuwe decreet in de begeleiding van beginnende leerkrachten om de uitstroom te beperken. Concreet vertaald: de praktijk-component verzwakt (van 18 SP naar 30) en de opleiding neemt een volledig jaar in beslag. Waar studenten vroeger de lerarenopleiding ‘erbij namen’ om iets extra achter de hand te hebben, moeten ze nu wel heel gemotiveerd zijn.

“VRAAG DÁT AAN DE MINISTER”

En is dat niet net de bedoeling? “Uiteraard,” zegt VVS (Vlaamse Vereniging van Studenten), “maar deze vernieuwing valt moeilijk te rijmen met de flexibilisering van het hoger onderwijs. Terwijl studenten steeds gemakkelijker studies kunnen combineren en aanpassen aan hun eigen werkritme, is het absurd dat de overheid de studenten uit de lerarenopleiding deze flexibiliteit ont-

zegt. Studenten in professionele bachelors krijgen daarentegen wel de kans om al na 120 studiepunten te beginnen met hun specifieke lerarenopleiding. Een onlogisch en discriminerend verschil in behandeling”, aldus VVS-voorzitter Gertie De Fraeye.

Welnu, waarom kan je de lerarenopleiding niet aanvatten in je derde bachelor? “Vraag dát aan de minister.” Het antwoord staat niet in de schema’s die Elke Struyf, voorzitter van de Onderwijscommissie Lerarenopleiding, neerkribbelt om ons de vernieuwingen uit te leggen. De verzwaring van de opleiding vindt Struyf een goede zaak, over het niet-combineren is ze genuanceerd: “Die nieuwe regeling zorgt al bij al wel voor geleidelijkheid: waar het curriculum van de lerarenopleiding vroeger versnipperd was over meerdere studiejaren, zijn theorie en praktijk nu mooi verweven in één jaar.”

“Alles moet tegenwoordig sexy zijn. De lerarenopleiding is dat nooit echt geweest.”

ALLES ZWAARDER, BEHALVE

MIJN PORTEFEUILLE

Voor de vernieuwde opleiding moeten studenten viermaal zoveel inschrijvingsgeld betalen, 540 duiten in plaats van 130. “Gemotiveerd ben ik wel, maar dat verhoogde inschrijvingsgeld betekent toch een serieuze drempel bovenop de extra kosten van een jaar langer studeren”, stelt SLO-studente Rudina. “Ik heb lang getwijfeld voor ik aan de opleiding begon.” Ook VVS heeft heel wat bezwaren tegen de vervieroudiging van het studiegeld: “Die staat helemaal niet in verhouding tot de beperkte studieduurverlenging. Bovendien zijn voor het realiseren van gelijke onderwijskansen bij de sociaal zwakkere kinderen, meer leraren die zelf uit een sociaal minder geëerd milieu komen cruciaal.”

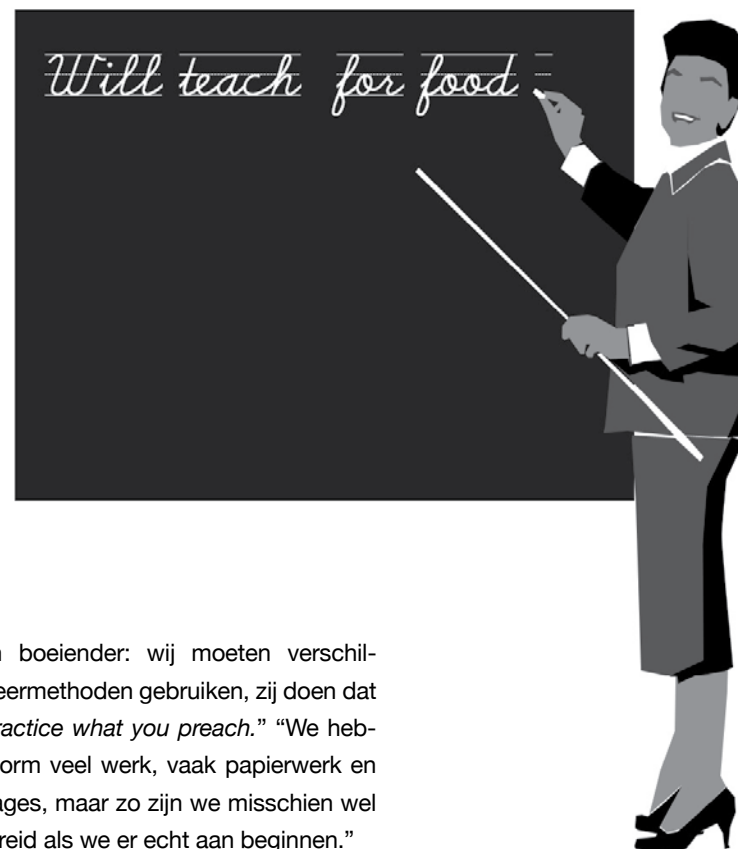
Maar, er is een alternatief: als je het diploma SLO wil halen maar eigen inkomsten nodig hebt, is de lio-baan een optie. De ‘leraar in opleiding’ laat zijn werk in een school vali-

deren met credits en wordt vergoed als reguliere werknemer. Elke Struyf: “De lio-baan is echt de toekomst: de lerarenopleiding en de school die samen instaan voor de opleiding en verdere professionalisering van de leraar (in spe).” Die optie wordt nog niet vaak genomen, waarschijnlijk omdat scholen lio’ers intensief moeten begeleiden.

Nu de lerarenopleiding deels zal indalen in de (toekomstige) tweejarige masters, kunnen studenten tijdens hun twee masterjaren het grootste deel van het theoretische luik en een deel van de praktijk afleggen. De overige dertig studiepunten kunnen afgestudeerde masters dan behalen via een lio-baan. Wie een tweejarige master volgt - en dat zullen er in de toekomst steeds meer zijn - zal dus kunnen kiezen voor een ‘Optie onderwijs’. Maar ook over die indaling is niet iedereen het eens: “De lerarenopleiding heeft uiteindelijk niets te maken met de eigen, vakspecifieke finaliteiten van de master en lijkt enkel te dienen om de verlenging van de masters politiek aanvaardbaar te maken”, stelt Gertie De Fraeye van VVS.

PRACTICE WHAT YOU PREACH

Als een opleiding interessant is, heb je er makkelijker geld voor over. Is de vernieuwde opleiding wel interessant? “De docenten doen hun best om ons goed te begeleiden, soms zelfs op het betuttelende af”, klinkt het onder de studenten. “Hun lessen

kunnen boeiender: wij moeten verschillende leermethoden gebruiken, zij doen dat niet. *Practice what you preach.* “We hebben enorm veel werk, vaak papierwerk en ook stages, maar zo zijn we misschien wel voorbereid als we er echt aan beginnen.”

Praktijk. Stages. Voorbereiding op de arbeidsmarkt. Het zijn de slagwoorden van de gemiddelde hogere opleiding anno 2008. Mooi in theorie, maar hoe bolwerken het UA-personeel en de scholen die verzwaarde praktijkcomponent? Vicky Beliën, die de stages van de lerarenopleiding coördineert, komt wel eens handen tekort, en het aantal studenten is dit jaar niet

eens zo talrijk als het zou kunnen zijn. En de scholen, hoe gaan zij om met de horde stagiairs die hun klassen binnenstromen? Beliën: “Soms moet ik één keer bellen of mailen, maar het gebeurt ook dat ik zeven à acht scholen moet contacteren om een stageplaats te vinden. De scholen vragen om extra ondersteuning. Hoe meer stage- ▶

studenten en -uren een school toelaat, hoe meer werkmiddelen ze van de overheid krijgt voor mentoruren. De realiteit leert dat deze steun niet voldoende is.”

GRIJZE MUIZEN

Wie voor het beroep van leraar kiest, moet niet rekenen op een vlaag van bewondering bij vrienden en familie. “Vroeger had een leraar net zoals de dokter, de priester of de notaris enig aanzien. Nu is dat helemaal anders”, vertelt Evelien, die vorig jaar afzwaaid met een AILO-diploma. “Ik heb vaak de indruk dat leerkrachten grijze muizen zijn.”

Mieke Van Hecke, hoofd van het Vlaams Verbond van het Katholiek Secundair Onderwijs (VVKSO), merkte onlangs betreurend op dat het beroep van leerkracht stilaan de ‘zorgsector’ is binnengeslopen. Ouders verwachten steeds meer van het onderwijs. Hierdoor vervalt het aandeel van de eigenlijke kennisoverdracht tot een minimale component in vergelijking met andere opvoedkundige, buitenschoolse en administratieve taken. “Veel leerkrachten klagen tegenwoordig dat hun tijd door zulke activiteiten wordt opgeslorpt en niet door hun eigenlijk beroep, lesgeven”, beaamt Hugo Deckers van de socialistische vakbond ACOD. Laat het nu net die kennisoverdracht zijn die masters hun waarde in het onderwijs geeft. Als universitair geschool-

den beheersen zij hun vakgebied en via het onderwijs willen ze deze passie delen.

Bovendien wagen afgestudeerde leerkrachten hun kans vaak eerst in andere sectoren alvorens zich tot het onderwijs te wenden. Aanvankelijk was dit ook het plan bij Evelien. “Ik was te ambitieus om meteen leerkracht te worden. Ik volgde de opleiding tegen mijn zin. Pas tijdens mijn stage heb ik ingezien dat het best een tof beroep kan zijn. De vele vakanties laten je ook toe om op andere vlakken toch persoonlijke ambities na te jagen.”

OOK EEN BEDRIJFSWAGEN VOOR DE LERAAR?

Studenten zijn ambitieus. Voor een mooi loon springen we in de bres. Uit politieke hoek, onder andere bij de N-VA, komt stilaan een draagvlak voor loonsverhoging in het onderwijs. Of dat een structurele oplossing biedt, blijft de vraag. Een andere, verrassende ‘oplossing’ kwam van Dirk De Cock van de VlaamsProgressieven: “We kunnen bezwaarlijk hopen dat een eventuele economische recessie voor gevolg zou hebben dat meer mensen een job zoeken binnen het onderwijs, al is een recessie niet het soort van soelaas waar wij aan denken.” Werk aan de winkel dus. ■

Kies kringlooppapier!

Kopiëren op gerecycleerd papier duurder dan op gewoon papier? Niet in een van de volgende zaken:

Quickprinter bvba, Koningstraat 13, 2000 Antwerpen

Universitas, Prinsesstraat 16, 2000 Antwerpen

Copy-Copy bvba, Blancefloerlaan 22, 2050 Antwerpen

Pandava nv, Kloosterstraat 69-75, 2180 Ekeren (Antwerpen)

Volledige lijst met kopieerzaken: www.bbiv.be/fenix

Een handelaar in liefdevolle onrust

Student en dichter Maarten Inghels debuteert met 'Tumult'

TEKST: YANNICK DEKEUKELAERE, FOTO'S: LAURA MEYVIS

VERGETEN POËTEN WORDEN IN DE SCHIJNWERPERS GEPLAATST EN JONG TALENT KRIJGT DE KANS EEN EERSTE DICHTBUNDEL UIT TE BRENGEN. DAT IS HET OPZET VAN DE SANDWICH-REEKS VAN DE NEDERLANDSE DICHTER DES VADERLANDS EN TOONAANGEVEND BLOEMLEZER GERIT KOMRIJ. IN DEEL ZEVENTIEN IS MAARTEN INGHEL'S, STUDENT TAAL- EN LETTERKUNDE, HET JONGE TALENT.

Op 17 november stelde je 'Tumult' voor in bibliotheek Permeke. Hoe is het zo ver kunnen komen?

MAARTEN INGHEL'S Dichter is niet iets wat je wordt. Het is een kwestie van doen. Ik schrijf sinds ik kan schrijven. Op die manier ontwikkel je een eigen stijl en verzamel je heel wat materiaal. Het moment waarop ik besliste mij echt met poëzie bezig te houden, was bij mijn eerste publicatie, in 'Op Ruwe Planken' (een Nederlands literair tijdschrift, nvdr.), zo'n jaar geleden.

Het gaat snel voor je.

INGHEL'S Ja, dat is zo. Maar Gerrit Komrij had me even goed niet kunnen opmerken. Ik had mezelf tot mijn dertigste gegeven om 'door te breken'.

Iemand die erg met poëzie bezig is, moet overtuigd zijn van de functie ervan.

INGHEL'S Die functie is voor mij emotieoverdracht, in tegenstelling tot kennisoverdracht. Het stadsdichterschap is daar een mooi voorbeeld van op grote schaal. Zelf begin ik volgend jaar met 'De Eenzame Uitvaart'. Daarbij wordt voor overledenen waarvan niemand de uitvaart bezoekt een gedicht geschreven en aan het graf voorgelezen.

Behalve dichter ben je ook lid van schrijverscollectief en literair agentschap KRAAI en van het dadaïstisch theatercollectief Wolf.

INGHEL'S Die projecten behoren allemaal tot mijn schrijverschap. KRAAI is ook een soort platform voor debuterende schrijvers. Er is niet echt een stijl die ons kenmerkt. Het is de bedoeling om een agentschap te zijn waar opdrachten binnenkomen die wij dan verdelen. Daarbij vergeten we zeker niet de zakelijke kant van het schrijverschap. Het clichébeeld van de literatuur bestaat niet meer. De toekomst ligt bij het internet. Wij werken voor Villanella een literatuurwebsite uit en schrijven columns voor een literatuurtijdschrift. Eigenlijk stimuleren we zo elkaar in het schrijven.

Kan je de tijd en discipline die de literatuur van je verlangt gemakkelijk opbrengen?

INGHEL'S Schrijven werkt verslavend voor mij. Maar er zijn wel verschillen in aanpak. Momenteel ben ik aan een roman bezig. Dat is iets helemaal anders. Het is langeafstandswerk. Hij zou eind 2009 af moeten zijn en in 2010 moeten verschijnen. Rilke zei ook in 'Brieven aan een jonge dichter': "Voel uzelf aan de

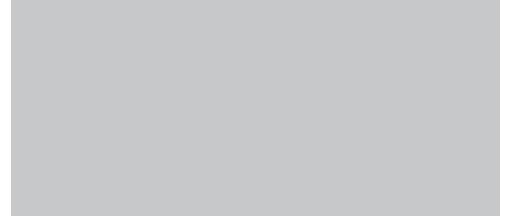
tand. Onderzoek de reden die u dwingt te schrijven; ga na of die reden tot in het diepst van uw hart zijn wortels uitstrekt, beken uzelf of het uw dood zou zijn als u niet meer zou mogen schrijven. Als het antwoord bevestigend luidt, stem dan uw leven af op die noodzaak."

De bundel bestaat uit twee delen, telkens ingeleid door een citaat. Deze zijn respectievelijk "Het is weer wennen aan mijn eigen leven" van Bram Vermeulen en "Blauw, blauw, blauw, keer ik terug naar jou" van Thé Lau.

INGHEL'S Nadat ik de dertig gedichten had geselecteerd viel me een tweedeling op: gedichten over de wereld en gedichten over de liefde. Deze citaten koos ik omdat ze iets over het deel zeggen en omdat beide zangers veel onrust in hun poëtische teksten hebben zitten.

Het valt op dat je erg warme gedichten schrijft. Ik verwachtte eerder een kwade jongeling, zeker omwille van de titel 'Tumult'.

INGHEL'S Maar ik ben helemaal niet kwaad. Ik geloof niet in poëzie die choqueert of afschrikt. Mijn onrust is liefdevol. De lezer is welkom. Ik reik hem de hand. ■

VANDAAG ZAT IK OP BUS 32

Vandaag zat ik op bus 32 naast Leonard Nolens, voor één rit Berchem/Wilrijk groeiden de lederen tassen in onze schoten vast, wij tweezaam op een vette zitbank.

Ik zat roerloos vergroeid in de avonddrukke, snoof geuren op, wilde oorsprong ruiken, talent, zweeg verstomd en sneed de ooghoek open.

In de bochten naar links schudde hij zijn lijf op me uit, bij rijden naar rechts liet ik mijn hoofd haast toevallig op zijn schouders vleien, zijn pet was onze hoed. De adem kwam in korte stoten alsof zijn hart luchtte:

Zie. Mij. Graag.

Daar, waar het naar mens stinkt, leest niemand de lucht.

Veel te vroeg moest hij eruit: ik stond recht om de man in pak door te laten, voor een seconde waren wij even groot.

Daar gaat hij: rustig, beheerst, met zijn schommelende tas geplakt aan de panden van zijn jas.

FOTO'S: JORICK MICHIELS

DE HAVEN BOTST OP DE STAD. ER IS GEEN GRIJZE ZONE. IK BEN NOG MAAR TIEN MINUTEN AAN HET FIETSEN WANNEER IK TUSSEN SLUIZEN EN DOKKEN EEN SCHIP VAN BRUINGELE BAKSTENEN ZIE LIGGEN: DE HOGERE ZEEVAARTSCHOOL (HZS). ELKE MAAND LOOP IK MEE MET EEN BIJZONDERE OPLEIDING. VANDAAG WORD IK KOOPVAARDIJOFFICIER.

Aan boord

In de hal van het interbellumgebouw han-

gen aan de zijmuren art deco marineschilderijen en in het midden een spandoek die me twee dingen leert: men zoekt wereldwijd nog twintigduizend koopvaardijofficiëren en in de hedendaagse scheepvaart worden doorgaans korte reizen gemaakt. Een korte reis duurt drie à vier maanden. Op de tweede verdieping wacht een klas van de master Nautische Wetenschappen het begin van de les af. Behalve Nautische Wetenschappen kan je hier ook Scheepswerktuigkunde studeren. De ene wordt misschien kapitein, de andere hoofd werktuigkunde. Iedereen draagt een uniform. Het verschil tussen op school en aan boord lijkt miniem. Uit de gesprekken die de laatstejaarsstudenten voeren, blijkt dat het spandoek niet overdrijft: er is inderdaad een grote vraag naar afgestudeerden van

de HZS. Nu mogen ze nog even oefenen. Samen met de kapitein begeven ze zich naar de navigatiesimulator.

De brug

Kapitein Dequick brieft de aspirant-officieren, daarna zegt hij: "Start de brug maar op." Op brug Attair manoeuvreren drie studenten om de beurt hun schip zijdelings. De oefening heeft iets weg van een computerspel. Eén waarvoor je gestudeerd moet hebben. In de aangrenzende kamer, Bellatrix genaamd, moet een drenkeling worden opgevisst. De bemanning maakt zich geen illusies: "Die man vinden, dat zal niet gebeuren." Het zoekpatroon dat hun logge schip maakt is belangrijker. Op brug Capella wordt de elektronische kaart

gebruikt om de route te volgen. Ik neem mij voor nog eens Zeeslag te spelen. De indrukwekkendste brug heet Polaris. In deze kamer is een echte brug nagebouwd, inclusief zicht op zee. De aspirant-officieren varen over het Australische Prince of Wales kanaal. Deze keer geen technologie: met kompas, kaart, potlood en pijltoestel moeten ze zich oriënteren. Aan bakboord dobbert een boei en in de verte ligt een eiland met een vuurtoren. Zit de wind mee, dan vindt dit schip zijn haven.

Het schip dat de HZS is, bevindt zich in de Scheldebocht. Vroeger heette deze plek Oosterweel. Aan bakboord verschijnt Antwerpen onder een grijze lucht. Ik wil 'Land in zicht!' roepen. Binnenkort zal dit landschap opengescheurd worden door

een brug die de Antwerpse ring moet sluiten. Nog een geluk dat het gebouw een beschermd monument is.

Naast het schoolgebouw bevindt zich de grasmat van The Belgian Mariners, de rugbyploeg van de HZS. Rugby past wel in de mannelijke en gedisciplineerde maritieme wereld. Zeelui zijn echter niet uitsluitend mannen met baarden. Sinds het academiejaar 1980-1981 zijn meisjes toegelaten op de school. Nu maken ze zo'n vijftien procent van het studentenbestand uit. Voorbij het rugbyveld ligt een vijver waarin ik in de zomervakantie eens op eigen risico heb gezwommen. De aspirant-officieren oefenen hier de snelle evacuatie met een oranje vrije valreddingsboot, die momenteel enkele meters boven het wateroppervlak

vlak zweeft.

De ontdekkingsreiziger

In een gang op het gelijkvloers hangen dezelfde oranje bootjes aan een schaalmodel van de Vasco Da Gama, in het echt een baggeraar van het Belgische bedrijf Jan De Nul en de grootste ter wereld. Gregory heeft stage gelopen bij Jan De Nul. Van een klas van twintig man mocht de helft naar de Verenigde Arabische Emiraten. De andere helft liep stage in Antwerpen. Gregory kreeg in Abu Dhabi de smaak te pakken en wil zich graag toeleggen op het baggeren. De Belgische bedrijven Jan De Nul en Deme zijn wereldleiders in de sector. Ze halen opdrachten binnen in onder andere Angola, Mexico, Rusland en Qatar.

Omdat België maar één zeevaarthschool heeft, wisselen twee soorten klassen elkaar af: Nederlandstalige en Fransstalige. Een vierde van alle studenten op de HZS komt uit het buitenland. De zeevaart is sowieso een internationaal milieu. De les Global Maritime Distress Safety System leert aan hoe de verschillende schepen en nationaliteiten op zee over de radio communiceren. Ook hier is Engels de lingua franca. Via strakke codeprocedures worden boodschappen heen en weer gezonden. Wie voor de boeg zes containers op drift ziet, doet: *call edit; all ships; safety*. De aanpalende simulatiekamer ontvangt de waarschuwing. De leerkracht neemt zijn gsm om mij het systeem duidelijk te maken. Het werkt een beetje zoals een sms. "De berichten worden via satelliet

naar elkaar gezonden," zegt hij, "behalve in zone A4 aan de Noord- en Zuidpool, daar is geen satelliet. Daar werkt enkel de telex nog." De Fransstalige leerkracht spreekt Nederlands voor deze klas, maar op het bord schrijft hij de opdracht "*you are in position / 40° 16N g035° 36W; you are sinking.*"

Onder het bewind van Napoleon werd het maritiem onderwijs in Antwerpen grondig geherstructureerd. De Antwerpse haven en de Schelde waren voor hem een pistool, gericht op het hart van Engeland. Daar hoorde een gepaste maritieme opleiding bij. Vandaag geeft de HZS nog steeds het startschot van een avontuurlijke loopbaan, eentje die mikt op de hele wereld. ■

Eigen eerst gelijk

FOLKER DEBUSSCHER

Beoordeel je prof

Het studenteninitiatief Student zal binnenkort een site lanceren waarop Vlaamse studenten hun professoren na een korte registratie anoniem kunnen beoordelen, in navolging van het Nederlandse beoordeeljeler.nl. Zal dit de kwaliteit van het lesgeven verbeteren? Of wordt dit een café zonder bier, waar je enkel dronken wordt op geklaag en eigenwaan? *dwers* weet het ook niet, en vroeg het daarom aan anderen.

Pro

Toekomst of schandpaal?

Voor studenten van het hoger onderwijs bestaat er reeds een beoordelingssysteem, maar dit wordt gestuurd en gecontroleerd vanuit de school zelf. Hogeschool- en universiteitsstudenten zijn tevens de belangrijkste doelgroep van Student, waardoor we ook een snellere en efficiëntere communicatie met hen kunnen voeren. Studenten hebben ook het besef dat de grappigste of tofste prof niet per se de beste is. En niets weerhoudt een ex-student ervan om een prof te bejubelen omwille van een fascinatie of grote kennis die hij heeft opgedaan door deze lesgever. De studenten kunnen anoniem hun mening geven, anders krijg je alleen strooplikkers die dit als een makkelijke weg bekijken om een extraatje te krijgen. We zijn er ons van bewust dat informatie op het internet strikt moet worden opgevolgd. Scheldpartijen zullen dan ook hard worden aangepakt. We willen een positieve site zijn, naar alle partijen.

Doordat we onafhankelijk van enige onderwijsinstelling opereren kan

een student een eigen mening uiten zonder rekening te moeten houden met de standaard machtsverhouding en bijbehorende vergelding. Deze machtsverhouding zorgt er in eerste instantie voor dat een gesprek tussen beide partijen, hoe open ook, nooit hetzelfde resultaat zal bekomen als een anoniem alternatief. De enige beoordeling die lesgevers tot hiertoe kregen, kwam van andere lesgevers of van de mensen die hen hebben aangesteld. Als een student met een probleem zit, kan hij dit niet altijd aankaarten of valt het in dovemansoren. Ook zal hierdoor duidelijker worden of de aangekaarte problemen slechts één enkel geval betreffen of dat ze betrekking hebben op een groter deel van de studenten.

Trouwens, een restaurant of discotheek krijgt ook recensies op het internet en dit zonder controle of sturing.

Philip Claes is hoofd Marketing bij Student

Contra

Zou overbodig moeten zijn

Docentenevaluaties zijn een ernstige zaak en worden best op een professionele manier uitgevoerd. Het is niet evident dat daar op een internetforum zoals 'beoordeeljeprof' voldoende garanties voor zijn. Aan de UA bestaat er reeds een uitgebreid systeem van docentenevaluaties. Deze zijn in de eerste plaats gebaseerd op studentenenquêtees die de Cel voor Innovatie en Kwaliteitszorg in het Onderwijs (CIKO) afneemt en statistisch verwerkt. In de vragenlijst worden een aantal dimensies geëvalueerd, onder andere duidelijkheid van de doelstellingen, relevantie van de leerinhouden, doceerstijl, studiemateriaal, hulp van de docent bij het leerproces, en tussentijdse evaluatie. Daarnaast kunnen de studenten ook open opmerkingen formuleren.

De resultaten van deze docentenevaluaties worden vrij confidentieel behandeld. Ze zijn bekend bij de CIKO, de decaan, de voorzitter van de Onderwijscommissie, en maken deel uit van het personeelsdossier van de betrokkenen bij evaluaties en bevorderingen. Ondanks het feit dat de resul-

taten niet publiek bekend zijn, wordt er wel degelijk mee rekening gehouden, ook door de docenten zelf.

Eén van de problemen waarmee de CIKO's geconfronteerd worden is de lage respons bij de studenten op de enquêtees, omdat ze zich "overbevraagd" voelen. De vraag stelt zich dus of er wel nood is aan een nieuw evaluatie-instrument op het internet. De studenten geven als één van de redenen voor de lage respons aan dat zij toch nooit wat horen over de resultaten. Dat zou bij een internetforum helemaal anders zijn. Het gebrek aan terugkoppeling over de officiële docentenevaluaties is allicht een voedingsbodem voor het ontstaan van dergelijke nieuwe fenomenen. De Onderwijscommissies dienen zich te beraden over een betere feedback naar de studenten toe, zodat dit 'beoordeeljeprof'-initiatief grotendeels overbodig wordt.

Prof. Dr. Luc Pieters is vice-decaan en CIKO-coördinator voor de Faculteit Farmaceutische, Biomedische en Diergeneeskundige Wetenschappen.

Iedereen journalist?

Hoe ook jij het nieuws kan halen

Zijn bloggers journalisten, of hooguit mee met hun tijd? Sinds enkele jaren is het fenomeen burgerjournalistiek aan een nieuwe opmars bezig. Vooral de participatieve journalistiek, die hiervan een uiting is, is populairder dan ooit met initiatieven als Digg.com, StampMedia en cafebabel.com. De moderne mens heeft over alles zijn zegje, maar wat is de kwaliteit hiervan? "Burgerjournalistiek is de mening van boerenpummels", dixit een redactielid van *dwars*, kennelijk vergetend dat ook dit studentenblad eigenlijk tot die categorie behoort. Tijd om in eigen en andermans 'burgerlijke' boezem te kijken, dus. Professor Jos Huypens, oud-redacteur van de Gazet van Antwerpen, keek mee.

"Met de opkomst van de moderne technologie is het nog nooit zo gemakkelijk geweest om te publiceren", aldus professor Huypens. "Je kan je dan ook afvragen of de huidige opleving van de burgerjournalistiek niet méér is dan een opflakkering. Mogelijk gaat het om een duurzame evolutie."

Iedereen die met de computer kan werken, kan participeren. Maar kan je burgerjournalisten eigenlijk wel beschouwen als echte journalisten? Zijn bloggers, bijvoorbeeld, journalisten?

HUYPENS Journalistiek wordt vaak beschouwd als een vorm van 'zich uiten

voor anderen'. In dat geval is bloggen inderdaad journalistiek. Iemand die daaren tegen een dagboek schrijft voor zichzelf kan je geen journalist noemen. De notie publiciteit in de betekenis van openbaarheid moet aanwezig zijn.

Als de blog van de burgerjournalist evenzeer journalistiek is als het werk van de beroepsjournalist, hebben zij dan ook gelijke rechten?

HUYPENS Wettelijk gezien is er geen enkel verschil. Zelfs de wet op het bronnengeheim geldt voor iedereen die zich met journalistiek bezighoudt. Professionele journalisten zijn onderworpen aan een

bepaalde deontologie. Ik denk dat burgerjournalisten minder plichten hebben dan gewone journalisten. Dat dit potentieel problematisch is, spreekt voor zich. De burgerjournalist is uiteraard ook gebonden aan de wetten tot bescherming van de privacy en het recht van antwoord.

DE SELECTE CLUB VAN BURGERJOURNALISTEN

Welk soort mensen waant zich het liefst burgerjournalist?

HUYPENS Daar hebben we eigenlijk nog geen studies over. Ik vermoed vooral jonge mensen en mensen met een be-

TEKST: TOM VINGERHOETS
FOTO'S: RUDINA CORAJ & LAURA MEYVIS (P.29)

**"JOS HUYPENS:
IEMAND DIE EEN DAGBOEK
SCHRIJFT VOOR ZICHZELF KAN JE
GEEN JOURNALIST NOEMEN"**

StampMedia // een jongerenpersagentschap

StampMedia is het eerste jongerenpersagentschap in Vlaanderen en biedt foto's, tekst, video en audio die zelf door de jongeren worden gemaakt. Dezelfde onderwerpen als in de klassieke media worden behandeld, maar door jongeren zelf aan het woord te laten probeert StampMedia de berichtgeving over jongeren te corrigeren.

Michaël Vanderleyden is sinds dit jaar fotograaf voor StampMedia. "In het begin van dit jaar werd er een oproep gedaan en werden er workshops georganiseerd. Daar ben ik dan naartoe gegaan. Momenteel trek ik vooral foto's voor verschillende artikels. Daarnaast monteer ik ook af en toe wat videomateriaal."

Wat hem aansprak is dat hij zich niet verplicht hoeft te voelen om nieuws te maken. "Je werkt op je eigen tempo en via de workshops en masterclasses kan je veel bijleren. Als je artikel, foto of video dan nog eens gepubliceerd wordt is het helemaal leuk. Het is natuurlijk ook tof dat we de jongeren zelf een stem kunnen geven."

"Via Stampmedia krijg je ook de kans om heel wat leuke dingen te doen", zegt Vanderleyden. "Een persconferentie volgen in de panoramazaal boven in de Boerentoren of op het dak staan van het toekomstige MAS (Museum aan de Stroom). Backstage kunnen gaan op sommige zomerfestivals is natuurlijk ook heel fijn."

Michaël Vanderleyden

paald maatschappelijk engagement en intellect. Bepaalde mensen menen dat ze belangrijke dingen te zeggen hebben en dat er over bepaalde zaken moet gepraat worden.

De term 'burgerjournalistiek' geeft nochtans de indruk dat heel de bevolking aan het woord is, terwijl slechts een deel zijn mening verkondigt.

HUYPENS Het is een soort journalistiek voor een bepaalde elite. Dit heeft onder andere te maken met het feit dat niet alle groepen in dezelfde mate gebruik maken van digitale media en dus niet dezelfde participatiemogelijkheden hebben. Het

klopt dat er een risico bestaat dat een kleine groep zich als expert of vertegenwoordiger van alle burgers manifesteert, waardoor een kleine kern zo een debat gaat domineren.

Wat ook gebeurt is dat mensen dit soort journalistiek gaan gebruiken voor hun persoonlijke *dada's*. Er is op dit ogenblik wereldwijd een trend waarbij bepaalde groepen in de samenleving media gaan gebruiken als wapen. Deze vorm van participatieve journalistiek is media-activisme, waarbij individuen of groepen media mobiliseren voor hun eigen belangen.

HET WINSTBEJAG VAN DE MAINSTREAM MEDIA

Het wordt de mainstream media wel eens verweten dat ze in een lastige positie verkeren om echt onafhankelijk te berichten. Ze zijn immers ondergebracht in grote commerciële mediabedrijven. Is de burgerjournalistiek hier het gepaste antwoord op?

HUYPENS Als je op wereldvlak kijkt, denk ik dat het gevaar voor excessen bij de mainstream media ongetwijfeld bestaat. Bij ons loopt het echter nog niet zo'n vaart. We hebben natuurlijk machtige mediabedrijven, maar we kennen voorlopig geen uitgever die zijn mediapark inzet

voor zijn eigen politieke belangen. Commercieel machtige mediabedrijven zijn langs de andere kant ook een garantie voor onafhankelijkheid. De kans dat een commercieel sterk mediabedrijf onderuit gaat omdat het één adverteerder tegen de haren strijkt is immers veel kleiner.

Maar misschien zorgt de burgerjournalistiek wel voor een inhoudelijk tegengewicht? De mainstream media zijn, in hun koortsachtige drang naar meer lezers, de propagandisten van het eenheidsdenken. Ze berichten immers alleen over wat de grootste groep lezers wil lezen. Mee eens?

HUYPENS Twintig jaar geleden zou ik je gelijk hebben moeten geven. Vandaag stel

cafebabel.com // een Europees burgermagazine cafebabel.com, opgericht in 2001 door twee Erasmusstudenten, is het eerste Europese actualiteitsmedium. Door vanuit een Europees perspectief politiek, cultureel en sociaal nieuws te brengen hopen de oprichters een soort Europese publieke opinie te doen opleven. cafebabel.com biedt daarom een platform aan de zogenaamde 'euro-generatie', waar het tegelijkertijd een stem voor wilt zijn. De *community* speelt hierbij een zeer belangrijke rol, door zowel berichten te schrijven als deze te vertalen in zeven verschillende talen. Een team van professionele journalisten redigeert daarna alle artikels.

je echter vast dat het marketingdenken meer is doorgedrongen in de media. Het Laatste Nieuws bedient niet hetzelfde publiek als de Standaard. Media zoeken nu naar een eigen segment in de samenleving en bekijken hoe ze dat het beste kunnen bedienen.

Meer nog: de consumenten van mainstream media hebben ook een aantal garanties. Ze kunnen er van uitgaan dat er een onderscheid wordt gemaakt tussen feiten en commentaar en dat feiten gedubbelcheckt worden. Bij de participatieve journalistiek is deze garantie er niet: feiten en commentaar lopen vaak door elkaar. Op zich is daar niets mis mee, maar je moet je er als gebruiker wel heel goed van bewust zijn.

DE UTOPIST KRAAIT TE VROEG

Volgens mediasocioloog Nico Carpentier (VUB) verstevigen burgermedia het democratische weefsel: ze berichten over zaken die de gewone media over het hoofd zien en doorbreken hun monopolie. Dat klinkt mooi. Is burgerjournalistiek de redding van onze democratie?

HUYPENS Burgerjournalistiek is een goed initiatief, maar staat nog te zeer in zijn kinderschoenen om al echt een tegengewicht te bieden. Als deze media professi-

Digg.com // nieuws volgens de collectieve intelligentie Digg is een soort nieuwswebsite waarop iedereen links naar websites, blogs, video's, foto's en podcasts kan delen met anderen. De artikels met het meeste aantal stemmen - oftewel Diggs - verschijnen op de homepage. Het collectief bepaalt dus wat op de voorpagina komt. Volgens de collectieve-intelligentietheorie van Surowiecky zou dit de beste krant opleveren.

oneler worden, denk ik dat het inderdaad de democratie ten goede zou komen.

Moet deze vorm van journalistiek dan aange-

“
ER IS OP DIT OGENBLIK
WERELDWIJD EEN TREND
WAARBIJ BEPAALDE GROEPEN
IN DE SAMENLEVING
MEDIA GAAN GEBRUIKEN
ALS WAPEN „

moedigd worden?

HUYPENS Er mag zeker meer aandacht gaan naar burgermedia, al moeten er hiervoor geen subsidies worden voorzien, omdat op die manier heel kunstmatige dingen gecreëerd zullen worden.

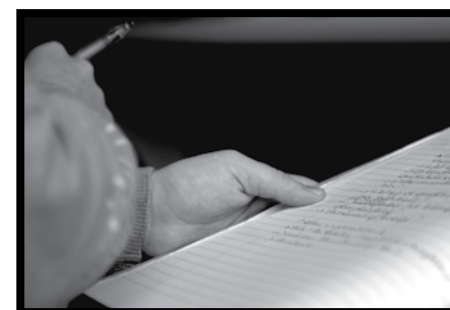
Digg.com, een nieuwswebsite waarbij de stem van de lezers bepaalt wat op de homepage

verschijnt, is ook een vorm van burgerjournalistiek. Volgens de regels van de collectieve intelligentie zou dit de beste krant moeten opleveren. Bent u een believer?

HUYPENS Het hangt ervan af wat je als kwaliteit beschouwt. Volgens de ISO-normen (*internationaal erkende normen voor het opzetten van kwaliteitssystemen, nvdr.*) is een product kwalitatief hoogstaand wanneer dat product maximaal is afgestemd op de gebruiker. Dan zou bij ons Het Laatste Nieuws de meest kwalitatieve krant zijn. Het systeem achter Digg.com volgt dezelfde redenering. Ik denk dat kwaliteit op verschillende niveaus moet bekeken worden: het aantal gepubliceerde rechtzettingen, het aantal veroordelingen door de raad van journalistiek, het aantal aangenomen journalisten, de opleiding van de journalisten...

De mainstream media hoeven voorlopig dus nog niet voor hun einde te vrezen.

HUYPENS Beide vormen kunnen naast elkaar bestaan: het is 'en-en', niet 'of-of'. Er zal steeds nood blijven aan klassieke media omdat mensen willen dat een professioneel iemand voor hen het nieuws selecteert, duidt en rangschikt. Ik denk trouwens dat de traditionele media uiteindelijk de burgermedia zullen opslokken.

Je ziet nu al dat sommige media digitale platformen creëren waar mensen nieuws kunnen melden of foto's en filmpjes kunnen uploaden. ■

Wetenschapper van de maand

Vindt de dt-fout!

VOELEN WE ONS NIET ALLEMAAL EEN BEETJE KLEIN ALS IEMAND ONS WIJST OP EEN DT-FOUT? EEN DT-FOUT MAKEN IS *NOT DONE*. TOCH GAAT ER HAAST GEEN WEEK VOORBIJ ZONDER DAT ER EENTJE IN DE KRANTEN SLUIPT, EN OOK PROFESSOREN EN TAALSPECIALISTEN BEZONDIGEN ZICH AAN DT-FOUTEN. JE BENT DUS NIET DOM ALS JE EEN DT-FOUT MAAKT. MAAR WAAROM BLIJVEN WE ZE TOCH SCHRIJVEN? PROFESSOR DOMINIEK SANDRA, HOOFD VAN HET DEPARTEMENT PSYCHOLINGUISTIEK, IS GEBETEN DOOR DIT ONDERWERP EN KWAM AL GEREGELD IN DE MEDIA VOOR ZIJN VEELBESPROKEN DT-ONDERZOEK.

TEKST: KRIS DEKKER & SARAH SCHRAUWEN
FOTO'S: JORICK MICHIELS

DOMINIEK SANDRA In ons onderzoek vroegen we ons af of een dt-fout te maken zou kunnen hebben met de frequentie van de vorm. Een woord dat vaak voorkomt, lees je sneller en spreek je sneller uit. Je maakt er ook minder fouten tegen. De frequentie zou een rol kunnen spelen als je een woordvorm moet opschrijven. We namen twee groepen werkwoorden: werkwoorden die veel vaker met een dt voorkomen zoals 'wordt' en werkwoorden die veel vaker met een d voorkomen zoals 'verantwoord'. Vervolgens namen we een dictee af van leerlingen in de derde middelbare graad. Dat dictee bevatte veel werkwoorden, maar ook an-

dere moeilijke woorden zoals 'parallellogram' en 'onmiddellijk'. Zo kregen ze de indruk dat ze eigenlijk getest werden op die moeilijke woorden, en niet op de werkwoordsvormen. Het tempo lag tamelijk hoog, zodat de leerlingen niet meer de kans kregen om te herlezen. Zo waren we zeker dat het om goede spelers ging en niet om goede nalezers.

Het resultaat liet veel fouten zien, vermoeden we dan.

SANDRA Wel, het resultaat was een mooie grafiek: de meeste fouten werden gemaakt op de werkwoordsvorm die het minst voorkwam. Bij een werkwoord als 'worden' zagen we de meeste fouten

bij 'ik word', en bij een werkwoord als 'verantwoorden' zagen we de meeste fouten bij 'hij verantwoordt'. Wat je ziet is dat de meest frequente vorm van het werkwoord opgeslagen zit in je geheugen en zich bij het spellen als het ware opdringt.

Hoe verklaarden jullie dat?

SANDRA Onze verklaring was dat er twee soorten van geheugensystemen bij het spellen betrokken zijn: het werkgeheugen en het langetermijngeheugen. Het werkgeheugen moet de spellingregels oproepen. Maar als het onvoldoende tijd heeft, bijvoorbeeld omdat het onderwerp en het werkwoord te ver uit

elkaar liggen, zorgt het langetermijngeheugen voor een soort *pop-up* van de frequentste schrijfwijze. Het werkt dus als een stoorzender die opgeslagen woordjes volgens hun frequentie naar voren schuift.

Wat het laat zien is dat het brein niet volgens een regelsysteem werkt, maar wel, om het met een geleerd woord te zeggen, probabilistisch te werk gaat, dus volgens waarschijnlijkheden, zelfs bij simpele regeltjes. Dat is op zich natuurlijk geen Nobelprijsnieuws, maar het laat zien dat de menselijke geest of het menselijke brein helemaal anders werkt dan we geneigd zijn te denken. En ook hoe onderwijzers geneigd zijn hierover te denken. Een groot deel van het taalonderwijs is gebaseerd op het leren van grammaticaal geïnspireerde spellingregels, maar hopen dat dat tot feilloos schrijfgedrag leidt is een illusie.

Onze leerkrachten op de middelbare school hadden het dus niet bij het rechte eind met hun rode streep door het dictee, of tot vijf punten minder geven bij een dt-fout?

SANDRA Ik denk dat dat wel kan helpen. Persoonlijk zou ik geen vijf punten aftrekken. (lacht) Maar het 'bestrafen' van die fouten zorgt er wel voor dat ze er voortdurend mee geconfronteerd

worden. Daardoor worden ze attent gemaakt op de valkuilen waarin ze kunnen lopen. Het onderzoek is destijds in de media gekomen met de zeer smalende mededeling: "Professor aan de Universiteit Antwerpen vindt dat dt-fouten niet erg zijn", of daar kwam het alleszins op neer. Maar dat was de boodschap niet. De boodschap was eigenlijk: het menselijke brein werkt zodanig dat dt-fouten onvermijdelijk zijn. En dat je er iets aan

Het menselijke brein werkt zodanig dat dt-fouten onvermijdelijk zijn.

moet doen om ze te minimaliseren.

Waarom blijven sommigen er toch minder goed in dan anderen?

SANDRA Daar kan ik geen onderbouwd wetenschappelijk antwoord op geven, in die zin dat het niet experimenteel onderzocht is. Maar ik denk dat je twee soorten mensen hebt. Er zijn personen die in de meeste dingen die ze doen roekeloos zijn en je hebt er die zeer voorzichtig zijn. Als je dat model zou toepassen op taal-

gebruik, heb je de mensen die een tekst typen en zonder nalezen versturen. En dan heb je de categorie mensen die nalezen en die de regels toepassen. Beide schrijverstypes zullen dt-fouten maken, maar alleen die van het tweede type zullen ze opmerken omdat ze bij het nalezen niet meer letten op 'wat schrijf ik', maar op 'hoe schrijf ik het'.

Als dt-fouten onvermijdelijk zijn, waarom zijn ze dan toch zo'n taboe?

SANDRA Ik denk dat mensen redeneren dat wanneer iets regelbaar is, en zeker simpel regelbaar en haarscherp afgebakend, zoals de regels voor de werkwoorden, dat het niet kan dat het niet leerbaar en toepasbaar is. Dan denkt men: "Kunnen ze dat nu nog niet?" En dat terwijl ze bijvoorbeeld wel moeilijke lineaire vergelijkingen in de wiskunde kunnen oplossen. Dat is ook het mooie aan wetenschappelijk onderzoek: tot het inzicht komen dat iets dat voor je intuïtie

een evidentie is, meestal helemaal niet klopt met de realiteit. Voor mij is wetenschap in die zin een vorm van esthetiek. Volgens mij is de achterliggende reden dat men dt-fouten erg vindt, het feit dat er geen uitzonderingen zijn op de vervoegingsregel (*stam+t, nvdr.*). Het zijn waterdichte, simpele regels. Maar dat is buiten de werking van ons geheugen gerekend!

Nu u het over die regels hebt: u zat in de spellingcommissie in 2005. Zijn er heftige discussies gevoerd over de werkwoordvervoeging?

SANDRA De Nederlandse Taalunie installeert een spellingcommissie met evenveel Nederlanders als Vlamingen en krijgt instructies van de ministers van Cultuur in Vlaanderen en Nederland over wat er wel en niet veranderd mag worden. Eén van de instructies voor de spellingwijziging van 1995 en zeker 2005 was: raak niet aan de werkwoorden. Voor ik in de commissie zat, dacht ik dat spelling nog vrij gemakkelijk moest zijn, waar erg toegankelijke regels voor opgesteld konden worden, maar ook dat blijkt een illusie als je één keer alle mogelijke woordvormen in het Nederlands geïnventariseerd ziet. ■

Curriculum interruptum

Kan je kinderen combineren met een studie aan de UA?

Een spermatozoïde die de wand van een eicel doorbreekt, het is en blijft een gebeurtenis die een leven grondig verandert. Steeds meer studenten settelen zich tijdens hun studie en stichten een eigen gezin. Met een bolle buik door de blok geraken is echter geen evidentie, om nog maar te zwijgen over de periode na die negen maanden. Alain Verschoren profileert zichzelf als 'vrouwvriendelijke' rector, maar maakt de universiteit de combinatie studie en zorg werkelijk haalbaar, of is studeren in Antwerpen voor jonge mama's een zware bevalling?

TEKST: ARIADNE VAN DEN BROECK
FOTO'S: MAXIE ECKERT

“Met zo’n dikke buik heb je meteen het nakijken in de aula”, lacht Els (26), studente Farmacie en al acht maanden in blijde verwachting. “Gelukkig brengen de meeste professoren wel begrip op voor mijn situatie. Vooral de vrouwelijke dan”, voegt ze er met een knipoog aan toe. De studente koos voor een zelfstandige aanpak en stipelde eigenhandig haar studieprogramma uit. “Het is een beetje schipperen van de ene docent naar de andere, maar achteraf gezien ben ik niet op onverwachte problemen gestuit. Het was me niet echt duidelijk waar ik terecht kon met mijn situatie, dus besloot ik maar om zelf een haalbaar schema op te stellen, dat gelukkig werd goedgekeurd.”

DE UA ALS MOEDERKLOEK

Als je zwanger bent, kan je er inderdaad voor kiezen om het heft in eigen handen te nemen. Niemand anders dan jijzelf weet beter welk studieverloop naadloos kan aansluiten op jouw nieuwe leven. Maar omdat een toekomstige mama intussen ook moet denken aan een originele naam voor haar spruit en een kleurtje voor de babykamer, kan ze bij de zorg voor haar studie rekenen op hulp van de universiteit. Bij de dienst voor Studieadvies en Studentenbegeleiding staat een team van begeleiders paraat om discreet uit te zoeken welke oplossingen er zijn om je zwangerschap/ou-

derschap en studie op elkaar af te stemmen. Een apart statuut bestaat niet; er is dus geen algemene regeling. Alles gebeurt op jouw vraag en op jouw maat, net zoals de UA ook andere studenten met een bijzondere persoonlijke situatie opvangt.

Toch blijven enkele hindernissen onvermijdelijk. Ook Els kon er niet aan ontsnappen: “Een laboratorium is voor zwangere studentes verboden terrein, zodat ik moest overleggen met de professor om mijn practica te verplaatsen. Niet zo aangenaam als je bedenkt dat ik daardoor heel wat studiepunten opnieuw moet inhalen. Gelukkig was dat zowat het enige struikelblok dat ik ben tegengekomen.”

WELKOM BABY, VAARWEL STUDIE?

Negen maanden duren best lang als je bedenkt dat het studietraject van een toekomstige mama wel eens flink kan botsen met het verloop van de zwangerschap. Zo is bevallen in de examenperiode niet meteen een mooi vooruitzicht. In plaats van de prof uit te nodigen aan je kraambed, kan je beroep doen op een ombudspersoon die mee een nieuw examenrooster opstelt. Ook deeltijds studeren is een optie. En omdat een postnatale depressie niet bepaald bevorderlijk is voor je resultaten, staan er psychologen klaar om te helpen. Voor problemen met het spaarpotje, wend je je best tot de Sociale Dienst.

Klus geklaard, diploma binnen handbereik? Niet voor iedereen. Sommige studentes zien het niet zitten om dagelijks pampers en papfles te combineren met een studie. Ans Geerts beviel in oktober op haar negentiende van een zoontje en besloot daardoor haar studie Sociologie stop te zetten. “Een kindje doet je nadenken over alles. Mij deed het me beseffen dat ik Elías meer kan geven door meteen te gaan werken. En daar heb ik geen spijt van gekregen. Het is een cliché, maar kinderen kosten geld. Mijn studie zou nog enkele jaren geduurd hebben en het is juist die periode waarin het zo cruciaal is om je baby de beste zorgen te bieden. Zo’n

keuze is voor iedereen anders, maar dat ze niet gemakkelijk is, staat vast.”

SOS KINDEROPVANG

Een probleem waar je als studerende moeder vaak mee kampt, is kinderopvang. De UA voorziet een noodopvang in het UZA. “Maar veel heb je daar niet aan!” zegt Els. “In ‘De Speelvogel’ krijgt personeel immers voorrang. Ze zeiden me zelfs dat de opvang enkel gebruikt mag worden door studenten in echte noodgevallen, bijvoorbeeld als je even naar de dokter moet. Daar kan je als studerende moeder niet veel mee aanvangen. Bovendien is de opvang niet handig als je studeert op de ►

“Een kindje doet je nadenken over alles. Mij deed het me beseffen dat ik Elías meer kan geven door meteen te gaan werken.”

■ Ans Geerts

Stadscampus.”

Een schril contrast met de Katholieke Hogeschool Mechelen, waar studenten hun bengeltjes kunnen toevertrouwen aan een gloednieuwe kinderopvang op de campus zelf. Ook de Universiteit Gent heeft op dit vlak een flinke voorsprong. Ze beschikt al jaren over twee door Kind en Gezin erkende kindercrèches waar studenten voorrang krijgen, samen goed voor 114 opvangplaatsen. Daarnaast zijn er ook twee minicrèches die samenwerken met een private partner. Binnenkort zullen nog eens 35 ukjes terecht kunnen bij onthaalouders en bovendien is er een nieuwe ge-

subsidieerde crèche op komst. De K.U. Leuven laat zich ook niet onopgemerkt als het gaat om een stevig vangnet voor studerende moeders: ze zorgde voor twee universitaire kinderdagverblijven. De opvang staat open voor iedereen, maar het nageslacht van studenten en personeel krijgt voorrang. Laten goede voorbeelden zich navolgen?

DE NATTE DROOM VAN EUROPA

De UA lijkt kinderopvang niet als prioritair agendapunt aan te stippen. Nochtans werd het belang van kinderopvangdiensten aan onderwijsinstellingen in 2007 uitdrukkelijk benadrukt door het Europees Parlement.

Het pleit voor een betere bescherming van jongeren met gezinsverantwoordelijkheden en wil de kloof tussen studie en zorg dichten. Lidstaten krijgen de opdracht om opleidingen soepeler te organiseren. Een groter aanbod van afstandsonderwijs en meer mogelijkheden om deeltijds te studeren zijn aangewezen. Ook het inschrijvingsgeld moet, volgens het Europees Parlement, aangepast worden aan de financiële situatie van jonge ouders.

Nog op het verlanglijstje van het Europees Parlement: een nationaal certificatiesysteem dat nagaat welke mogelijkheden de verschillende onderwijsinstellingen bieden om studie en gezin met elkaar te verzoenen. De blik over de haag werpen, de Europese lidstaten weten wat hun te doen staat. Of die uitwisseling van praktijken ook zál gebeuren, is een ander paar mouwen. Wij geven de UA hieronder alvast inspiratie.

DE NEDERLANDER IS ONS WEER VOOR

Onze noorderburen slaan de raad van het Europees Parlement alvast niet in de wind. Nederland richtte de stichting Steunpunt Studerende Moeders op. Dit expertisecentrum verspreidt een heleboel nuttige informatie via het internet. Toch klinkt in Nederland nog steeds de roep naar betere onderwijskansen voor studentenouders. De stichting zette daarom een grootse

campagne op poten om de Nederlandse politici in het gareel te krijgen. Slogans als “Kinderen zijn de toekomst, als hun moeders er ook één krijgen” richten een klare boodschap naar de verantwoordelijken in het onderwijslandschap.

De Universiteit Amsterdam en de Hogeschool Rotterdam drukken een opvallende stempel op het beleid: beide organiseren maandelijks bijeenkomsten voor zwangere studenten en studenten met kinderen. Ex-studente Ans betreurt dat zo’n initiatieven niet in België plaatsvinden. “Ervaringen en informatie delen lijkt me een ideale manier om een juist beeld te scheppen van je toekomst als studerende moeder. Als ik naar zo’n workshop had kunnen gaan om andere verhalen te horen en te ontdekken dat de combinatie studie en moederschap realistischer is dan ik dacht, dan was ik misschien blijven studeren. Als je iemand ontmoet die daarin slaagt, geeft dat je de motivatie om hetzelfde te doen.”

De informatieverstrekking en kinderopvang kan met andere woorden nog beter aan de UA. Voor het overige lijkt de universiteit voldoende tegemoet te komen aan de noden dankzij individueel aangepaste behandelingen. Een optimale zorg voor haar studentenkroost is bijna in zicht. Wij zijn alvast in blijde verwachting. ■

Begin maar al te bloeden

Donoren gezocht, ook op de Stadscampus

TEKST: LIESELOTTE JOPPEN, FOTO: MAXIE ECKERT

Het ging er bloederig aan toe in 't Kaf op 13 november. Geen 'Texas Chain Saw Massacre'-achtige taferelen, wel Bloedserieus, dat met arts en naald naar Campus Drie Eiken afzakte en 't Kaf voor de gelegenheid omtoverde tot een heus bloedtransfusiecentrum.

Elk jaar in november organiseert de studentenclub Aesculapia, in samenwerking met het Rode Kruis, Bloedserieus. Ate Altenbrug en Sofie van Ackerbroeck, verantwoordelijken van Aesculapia, verduidelijken: "Met deze actie willen we zo veel mogelijk bloed inzamelen om de slinkende bloedvoorraad op te krikken. Ook hopen we de studenten aan te moedigen regelmatig bloed te geven en zo de groep trouwe donoren uit te breiden." Maar dit alles weet u natuurlijk allemaal al, trouwe donor.

BLOEDNODIG

Komt u compleet uit de lucht gevallen? Ga dan zeker naar de volgende editie van Bloedserieus. Waarom u daar laten aftappen? Wel, bloed geven redt levens. Elke dag is er wel iemand die jouw bloed nodig heeft: bij een ongeval, een operatie, een chemokuur... Eén zakje bloed redt vijf (!) mensenlevens. Bovendien worden er antistoffen uit het plasma gefilterd waarmee men dan medicijnen maakt. Door de con-

trole van het gedoneerde bloed wordt ook de donor zelf medisch opgevolgd. "We kijken de bloedgroep, het ijzergehalte en de hoeveelheid witte en rode bloedcellen na en testen op de aanwezigheid van virus-
sen zoals HIV en syfilis. Als we merken dat er iets mis is, wordt de donor meteen op de hoogte gebracht", zegt Leen Smets van het Rode Kruis. Nog een reden voor de minder altruïstische student om toch te komen opdagen: iedere donor krijgt een zakje vol lekkers.

EN DE STADSCAMPUS?

Niet alleen de Antwerpse student toont zich van zijn gulle kant. Ook in Leuven en Gent wordt al bijna 20 jaar bloed ingezameld onder de studenten. Meer nog, daar duurt de aftap zelfs een hele week. Zo willen de studentenverenigingen nog meer jonge donoren bereiken en wordt het "geen tijd"-excuus naar de prullenbak verwezen. Leen Smets ziet dit ook voor Antwerpen lukken: "Leuven Bloedserieus kan over de vijf dagen heen rekenen op bijna 3000 goedgehartige studenten. Antwerpen haalt op zijn inzameldag bijna 200 donaties. Dit cijfer kan nog wel omhoog. Er zijn al plannen om zo'n meerdaagse actie ook in Antwerpen te realiseren." Ook Ate en Sofie pleiten voor een schaalvergroting. "Nu

"MET EEN HELPENDE HAND VAN DE STADSCAMPUS ZOUDEN WE DIT EVENEMENT OOK BEKEND KUNNEN MAKEN OP DE STADSCAMPUS. DAAR MOET DRINGEND WERK VAN GEMAAKT WORDEN."

wordt Bloedserieus enkel georganiseerd op Campus Drie Eiken. Door ook de Stadscampus erbij te betrekken zou je veel meer mensen kunnen bereiken, en dus veel meer donoren aantrekken." De strikte scheiding tussen de campussen maakt het werven en promotie voeren voor Aesculapia niet eenvoudig. "Met een helpende hand van de stadclubs zouden we dit evenement ook bekend kunnen maken op de Stadscampus. Daar moet dringend werk van gemaakt worden." ■

Bloedserieus gemist? Geen nood, check de Rode Kruiswebsite voor bloedinzameling bij jou in de buurt. Je kan ook elke dag terecht in het bloedtransfusiecentrum in Edegem.

Bloedtransfusiecentrum Antwerpen
Wilrijkstraat 8 2620 Edegem
tel 03/ 828.00.00
antwerpen.bloed@rodekruis.be

Spielerei

Elke foto beeldt een filmtitel uit. Schrijf het woord in de vakjes onder de foto. Met de letters van de genummerde vakken vorm je het sleutelwoord dat je kan invullen in de balk rechts onderaan.

□ □ □ □ □
5

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □
7 3

OPLOSSING DWARS 49: crème brûlée

C R E M E

B R U L E E

Coupe Brazil

Dame Blanche

Roomsoezen

Had het juiste antwoord gevonden en wint de felbegeerde cultuurcheques: Timon Vandamme

□ □ □ □ □ □
9

Stuur je oplossing naar dwars@ua.ac.be. Als het juist is, komt jouw naam in een pot terecht. Daaruit trekt een volstrekt onschuldige hand de winnaar. Natuurlijk heeft die student prijs.

Dankzij de Associatie en de Stad Antwerpen zijn de cultuurcheques weer een feit. *dwars* geeft elke maand een cheque weg, met dank aan het departement Studentgerichte Diensten.

Sleutelwoord:

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □
3 5 7 9

[Post]

Gegroet *dwars!*

Ze zeggen wel eens dat Stellenbosch het Leuven van Zuid-Afrika is. Net als Leuven is het een historisch stadje op mensensmaat waar de talrijke studenten het straatbeeld bepalen. Maar op talloze vlakken zijn Stellenbosch en haar studenten (ook wel *Maties* genoemd) uniek.

Eerst en vooral is er het stadje zelf. Het telt weliswaar 70 000 inwoners, maar je hebt nooit het gevoel in een stad te zijn. Lommerrijke lanen met witte huisjes in Kaap-Hollandse stijl worden afgewisseld met de al even typische *koshuizen*, waarin alle studenten wonen. Bovendien wordt Stellenbosch omringd door zacht oplopende bergflanken, waarop de beste wijnen ter wereld verbouwd worden. Het verdere hinterland is ook subliem: op een uurtje rijden ben je in Kaapstad om de Tafelberg te beklimmen, op het strand om lekker te *kuier* of op de golven van de Atlantische oceaan om te *windplankry* (wel opletten voor haaien en walvissen).

Maar al snel heb je door dat Stellenbosch een relatief veilige cocon is. Twee kilometer buiten het centrum heb je de sloppenwijken van Kayamandi, waar tienduizenden mensen samenleven in erbarmelijke omstandigheden. Ook als je naar Kaapstad rijdt, passeer je de *townships* van Khayalitsa en Guguletu met hun honderdduizenden *shacks* van golfplaat en karton. De economische apartheid is hier nog lang niet afgeschaft...

Ten slotte zijn er de *Maties* en hun universiteit. De universiteit van Stellenbosch is van oudsher een Afrikanerbolwerk. Hoewel de universiteit zijn best doet om de diversiteit te bevorderen, is de overgrote meerderheid van de studenten blank en van gegoede komaf. Ze hebben bijvoorbeeld elk hun eigen auto of pick-up (*bakkie*). Schrik niet als je zo'n achterbak afgeladen vol met studenten ziet rondrijden: waarschijnlijk zijn ze op weg naar een *winefarm* om wijn te proeven of rijden ze naar het schitterende sportcentrum om rugby of hockey te spelen. Zuid-Afrikanen zijn overigens overdreven sportief: rond vijf uur loopt Stellenbosch vol met kortgerokte, joggende meiden. Later op de avond zetten de *Maties* dan de bloemetjes buiten in de vele cafeetjes en clubs. De mannen doen zich dan tegoed aan een frisse Windhoek (Namibisch witbiertje), terwijl de meiden in de Amarula vliegen (de Zuid-Afrikaanse Baileys). En zo kan ik nog wel even doorgaan over onze Zuid-Afrikaanse medemens, die leeft met de leuzen "Moe nie worrie nie!" en "Alles sal reg kom!"

Misschien heb ik hier in een half jaar tijd meer geleerd dan in vier jaar Antwerpen. Daarvoor, Erasmus, bedankt!

stefaan

Wist je dat...

... **STUDENTEN HIER HEEL GELOVIG ZIJN.** Op zondagavond gaan ze in hun paasbeste kleren naar de kerk en voor het eten wordt er gebeden.

... **VEEL STUDENTEN BLOOTSVOETS OVER DE CAMPUS SLENTEREN.**

... **DE PROFFEN HIER HEEL FAMILIAIR MET DE STUDENTEN OMGAAN.** Zo heeft een prof onze hele klas bij hem thuis uitgenodigd om een zelf geschoten springbok op de *braai* te leggen.

... **DE VOLKSWAGEN GOLF HIER NIET GOLF HEET MAAR CHICO**, en dat de helft van de studenten met zo'n kar rondrijdt.

... **AFRIKAANS 'N BAIE SNAAKSE TAAL IS!** Dis 'n mengelmoes van Nederlands en die taal van die Maleise slawe en swartmense. Voorbeelde van lekkere woorden is hysbakkie (lift), skootrekenaar (laptop), kopdokter (psycholoog), babbelaas (kater), melkskommel (milkshake) en speedhompie (verkeersdrempel).

... **JE PAS EEN ECHTE MATIE BENT** als jy 'n vak sleep (laten vallen), 'n meisjie soen in die Laan en 'n akker (eikel) op jou kop val.

Zot van A

Bartilia

TEKST: CHARIS DE CRAENE, FOTO: JORICK MICHIELS

Omdat we negal ijdell zijn, beslotten we om de achterflap van onze 50ste *dwars* op te fleuren met een foto van onszelf op onze lievelingsplek. U weet het, of u weet het niet, maar elke woensdagavond komen de *dwarsers* samen om plannen te smeden, te overleggen en te discussiëren (lees: welk ego wint). Omdat wij ook van een goeie portie ontspanning houden, brengen we daarna graag een bezoek aan onze favoriete plek in A: de Bartilia. In dit heel gezellig, donker en ook wel bruin café, dat zich op het spiksplinternieuwe Falconplein bevindt, drinken wij veel pintjes, Leffes en theeën met rum. Wie geluk heeft krijgt bij een warme chocomelk of kruidenthee zelfs een heerlijk stukje cake. Daar hangen we dan tot in de soms vroege uurtjes, in een walm van rook en warmte. Meer moet dat niet zijn.

